

Omkring Verdun

En
Norsk-
Amerikansk
Students
Oplevelser
i Ambulance-
tjenesten

ved

Luther
Nelson

Class D 6 2 9

Book 1 F 8 V 4

Copyright N^o

COPYRIGHT DEPOSIT.

Omkring Verdun

Forord.

Lut her Nelson, Forfatteren af efterfølgende Dagbogsoptegnelser, er Søn af forhenbærende Statsſenator S. M. Nelson af Minneapolis, tidligere af Lanesboro, Minn. Optegnelserne er oprindelig affattet paa Engelsk og nedskrevne dels som Tidsfordriv i ledige Øieblikke og dels som en Erindring til Far og Søskende hjemme i Amerika og ikke med nogen Tanke om at lade dem udkomme i Tryk. Flere af dem, som fik se disse Optegnelser, syntes de var meget interessante og raadede til at gjøre dem tilgængelige for en større Læsefreds ved at udgi dem i Bogform, noget som den unge Forfatter, efter adskillig Overtalelse, gav sit Samtykke til.

Forlæggerne har herved den Ære og Fornøjelse at kunne fremlægge for det norsk-amerikanske Publikum disse tolvte Skildringer fra Verdenskrigen, nedtegnet af en ung Norsk-Amerikaner, der var midt oppe i det han skildrer.

Ørbødigst

John Anderson Pub. Co.

Luther Nelson efter en Flyvetur.

Omkring Verdun

En Norsk-Amerikansk
Students Oplevelser i
Ambulancetjenesten

Ved

Luther Nelson

Med 18 Illustrationer

JOHN ANDERSON PUBLISHING COMPANY
CHICAGO 1917

D629
F8N4

Copyright by
JOHN ANDERSON PUB. CO.,
Chicago, Ill.
1917.

NOV 26 1917

©CLA 179231

h. 1

Illustrationer.

	Side
Luther Nelson, Frontispise. ✓	
En Gade i Verdun, hvor igjennem Ambulancen pleiet at kjøre	15 ✓
Et Skur, hvori Soldater, der dør paa Veien til en Redningsstation, midlertidig blir lagt. I Forgrunden sees en død fransk Soldat liggende paa en Baake	25 ✓
Gravenstre til høire: Jack Philipps, Chef for vort Korps; Løitnant Donghairret, fransk Officer, der fører den militære Kommando over vort Korps; Mr. G. G. Harjes, Korpsets Jar	35 ✓
1—Forfatteren tilligemed tre franske Soldater i en Skyttergrav. I Forgrunden sees Spidsen af en fransk Granat.	
2—I en fransk Skyttergrav — Forfatteren har Gasmaske hængende over Skulderen	45 ✓
Forfatteren og en fransk Soldat i en Gravlund, beliggende omtrent en halv Mil fra de tyske Linjer ...	55 ✓
1—Udsigt fra Franskmændenes første Skyttergrav i Retning mod Fiendens Skyttergrave, der kun ligger etpar Hundrede Fod fjernet.	
2—"Packard Touring Car" der "vendte Kolbøtte" paa Veien nær Verdun.	
3—Løftende faarede Soldater op i Ambulancen. Der er en Skjærm over Benene for at ikke Tæppet skal hvile paa dem	65 ✓
Redningsstation nær Verdun. I Forgrunden sees Resterne af en Ambulance, der blev splintret og sat i Brand af en tysk Granat	75 ✓
Tyske Krigsfanger paa Wei til Koncentrationsleiren bag Slaglinjerne efter Slaget ved Verdun den 15de December. Man merke sig Sølen, som de maa træffe gjennem	85 ✓

	Side
En Teaterforestilling og Aftenunderholdning inden Skudvidde fra tyske Kanoner	95 ✓
Levningerne af et fransk Batteri efterat Tyskerne var blit færdige med det. Dette var nær Verdun	105 ✓
En Del af Byen Verdun. Domkirken sees i det fjerne	115 ✓
Villede fra det Indvendige af Domkirken i Verdun. Omend Kirken er ilde medfaret, er Støtten af Maria og Jesus Barnet usfat	125 ✓
Løstende en saaret fransk Soldat op i et Hospitalstog, der skal afgaa til et Hospital	135 ✓
Smaa, hurtigflyvende franske Aeroplaner. Paa det øverste Luftstreb kan det hurtigflyvende Gevær samt det franske Flag, malet paa Vingerne og Stjerten, sees. Dette Maskegevær kan affyre flere hundrede Skud i Minutet	145 ✓
To af vore Ambulancer nær en Redningsstation, be- liggende kun en halv Mil's Vej fra de tyske Skyt- tergrave. Tilvenstre paa Billedet sees en fransk Mølle, der er blit ødelagt af tyske Granater	155 ✓

St. Olaf College, 10 de Mai 1916.

ens jeg sad inde paa Biblioteket idag, fik jeg Die paa Skolebladet fra Beloit (Wis.) College. Jeg tog det op og gjennemlæste det flhygtig. Der var dog en liden Lokalmhed som slog ned og fæstet sig hos mig, den nemlig, at to unge Mænd fra Beloit College agter at reise til Frankrige som Ambulance-Chauffører. Dette var noget som øieblikkelig tiltalte mig. Jeg venter at graduere herfra om nogle Dage, og endnu har jeg ikke været istand til at fatte nogen bestemt Plan for Fremtiden og heller ikke har jeg noget bestemt Arbeide at gaa til, naar jeg nu blir færdig her. Hvorfor da ikke reise til Frankrige som hine unge Mænd, jeg netop havde læst om agtet at gjøre? Jeg vidste ikke hvor jeg skulde henvende mig for at faa de nødvendige Oplysninger om et saadant Projekts Udførelse; men efter endel Tunderinger

besluttet jeg mig til at skrive til Hovedkvarteret for den amerikanske Afdeling af det Røde Kors i Washington, til den amerikanske Gesandt i England samt til Arthur Gleason, der har udført et storartet Redningsarbejde i Belgien, men som for Tiden opholder sig i New York.

Den 17 de Mai.

Idag modtog jeg et meget venlig Svar fra Mr. Gleason. Han fremholdt Bigtigheden af det velsignelsesrige Arbejde, jeg bad om Oplysninger om og opmuntret mig til at indsende Ansøgning om Antagelse som Ambulancetjører til Hovedkvarteret for den amerikanske Ambulancetjeneste i New York. Jeg indsendte øieblikkelig min Ansøgning til den Adresse som Mr. Gleason opgav, nævnte mine Kvalifikationer og opgav Navnene paa Personer som kjendte mig og som Vedkommende kunde henvende sig til for at faa nærmere Besked om min Skikkethed.

Den 19de Mai.

Idag forhørte jeg mig hos Prof. Glaten og Prof. Spohn om, hvad de syntes om den Gjerning som jeg tænkte paa at gaa ind i. Begge var begejstret for et saadant Arbeide og opmuntret mig meget sterkt at gaa ind i denne Tjeneste. De fremholdt, at baade vilde jeg selv høste Nytte og Gavn af et saadant Arbeide i Frankrige og desuden vilde jeg ved dette Arbeide hde min Skjærv til Dækkelse af den Laanemligheds gjæld dette Land staar i til Frankrige for den Hjælp som blev ydet under Revolutionskrigen.

Ved Aftensbordet idag nævnte jeg min Plan til nogle af mine Kamrater. De syntes nærmest at opfatte det hele som en kostelig Spøg. "Naar det gjælder at undsfange vanvittige Planer vil du, Luth, let kunne staa dig som Nr. 1," bemærket min Ven Ole Larsson. Jeg er dog nu fuldt og fast bestemt paa at gaa ind i Ambulancetjenesten og reise til Frankrige, hvadenten saa mine Venner synes om Planen eller ikke.

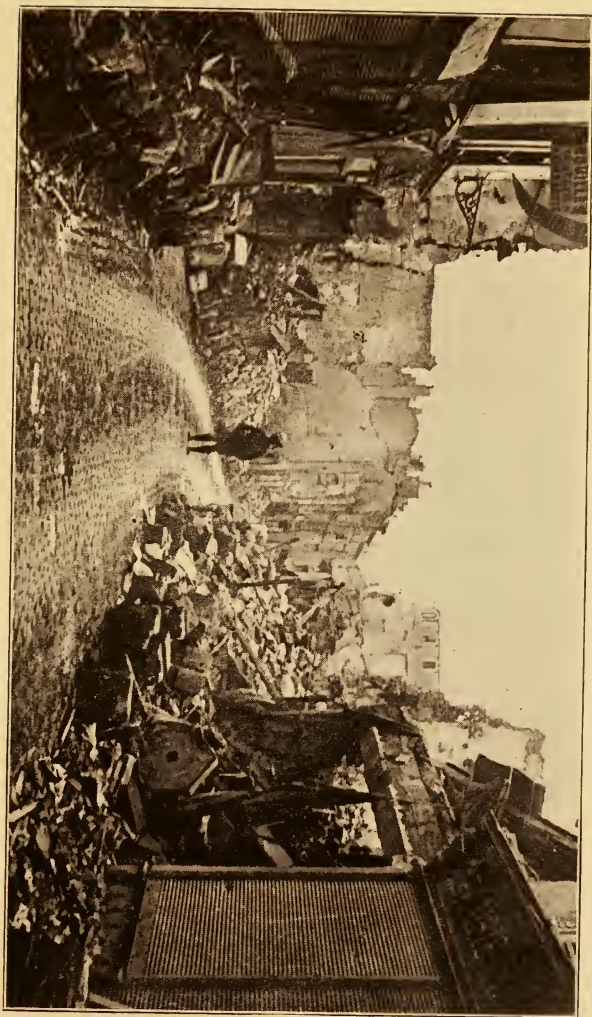
Den 29de Mai.

Sgaar fik jeg Brev fra Komiteen for den
 amerikanske Ambulancetjeneste i New York med
 Underretning om at jeg var blit antat som
 Chauffør. Jeg blev paabudt at gjøre mig
 færdig til at afseile fra New York den 14de
 Juni med Dampfskibet "La Touraine". Endnu
 havde jeg ikke nævnt mine Planer for min Far
 og Søskende. Jeg tog derfor Nattoget til
 Minneapolis igaaften for snarest mulig at
 forelægge dem Sagen. De syntes ikke at bli
 synderlig begejstret over min Plan at dra i
 Krigen; men da de saa hvor sterkt jeg var blit
 optat af mine Planer, vilde de ikke lægge hder-
 ligere Hindringer i Veien og tillod mig at reise.
 Derfor var jeg dem meget taknemmelig.

Den 2den Juni.

Jeg har hat det svært travlt med at ordne alt til min Afreise, Anskaffelse af Rejsepas og 1001 andre Ting. Slutningsfestlighederne her staar for Døren. Efterat jeg er færdig her

En Gade i Berdun, hvor igjennem Ambulancerne kjører at fjøre.

New York, 17 de Juni 1916.

Den 26de Juni.

Vaa Overreizen fiſt man iſtand en Konſert

til Indtægt for et Fond for saarede franske Soldater. Jeg blev opført paa Programmet med en Mandolin-Solo, som tilsyneladende slog godt an. Der var ogsaa to franske Opera-sangerinder ombord og begge deltog i Programmet. Efterat den mere aesthetiske Del af Programmet var over, tilbød den ene af Sangerinderne sig til at sælge et Kys til Høiſtbydende i samme ædle Formaal som Koncerten holdtes. Ved den paaſølgende Auktion var en Japaneſer Høiſtbydende. Sangerinden vilde dog ikke kysſe Japaneſeren og af en eller anden Grund valgte hun mig til hans Subſtitut. Nettoindtægten fra Konſerten var over 1000 Francs.

Vi ligger for Tiden ved Mundingen af Floden Gironne og venter paa Høivande for at komme op til Bordeaux. Vi vil nok maatte underkaſte os en ſtreng Examen og Underſøgelse, før vi ſlipper iland, har jeg hørt. Det ſidſte Døgn ſeilet vi gennem Farezonen og den ſidſte Nat var alle Kys ombord ſluffet og alle Paſſagerer maatte være paa Dæk og enhver maatte

ha sit Livbelte ved Haanden. Paa Agterdækket var opstillet en 75 Mm. Kanon og Mandskabet holdtes i Beredskab. Vi slap dog med Skrækken.

Paris, den 1ste Juli.

Jeg har nu været nogle Dage i Paris. Efter Ankomsten til Bordeaux fik vi ikke gaa iland før hver enkelt af os var blit underkastet en pinlig nøie Undersøgelse og Examen af Politiet og Toldmyndighederne. Det var med en underlig Tølelse at jeg først satte Fod paa europæisk Grund. Paa samme Tid var det en stor Lættelse for mig at føle fast Grund under Fødderne. Bordeaux er en meget gammel By og tillige meget interessant. Noget af det første som slog mig, efterat jeg var kommet iland, var, at Folk her tog alting med større Ro end i Amerika. Man jaget ikke affted som om det gjaldt Livet. "Kommer jeg ikke idag, saa kommer jeg imorgen", hentes at være Valgsproget.

Til Rejſen fra Bordeaux til Paris medgik omtrent ti Timer. Vi rejſte gjennem et overmaade vakker Landſkab, ſaa det var en ſærdeles

behagelig Rjøretur. Paa Jernbanestationen i Paris blev vi modtat af en Automobil fra det amerikanske Ambulancevæsen og blev strax ført til Hovedkvarteret.

Neuilly-sur-Seine, Paris, 5te Juli.

Seg er kommet i Arbejde og er alt begyndt at bli lidt kjendt heromkring. Vort Ambulance-hospital har en stor og prægtig Bygning og har Rum for temmelig mange Patienter.

Det amerikanske Ambulancevæsen her er inddelt i to Afdelinger. En Afdeling er ved Fronten og den anden holder sig i Paris. Seg sluttet mig til Paris-Afdelingen. En af Grundene herfor var, at den som slutter sig til Afdelingen ved Fronten, maa binde sig til mindst sex Maaneders Tjeneste, mens man kan komme ind i Paris-Afdelingen ved kun at binde sig for tre Maaneder.

I denne Afdeling er her for Tiden omkring 40 Motorambulancer og 60 Rjørere. Naar Bud kommer til Hospitalet at et Jernbanetog med faarede er ibente, blir alle Ambulancer

sendt til Jernbanestationen. Saa snart Toget er standset gaar vi Ambulancekjørere ind i Kupeerne, lægger de saarede paa Baarer og bærer dem ind i en stor Sal i Stationen. Her blir de strax undersøgt af Læger, hvorpaa de blir anvist til de forskjellige Hospitaller i Paris og nærmeste Omegn. Vi bærer dem derpaa til vore Ambulancer og kjører dem til sine respektive Hospitaller. De fleste saarede, jeg hidtil har set, har kun faat den allernødvendigste Forpleining og det er et trist Syn at se alle disse lemlæstede og lidende Mennesker.

Vi blir udkaldt til hvilken som helst Tid paa Døgnet. Vi logerer i et stort Privathjem, der er blit overladt Ambulanceafdelingen til dette Brug. Vi sover paa Seltsejge, hvoraf der er mange i hvert Værelse. Kosten er upaaflagelig.

I de sidste Par Dage har vi havt det svært travlt med at føre saarede Soldater fra Togene til Hospitallerne. En Nat fik jeg slet ikke Tid til at gaa tilsejngs, men blundet lidt i min Ambulance. Forresten liker jeg mit Arbeide meget godt og som Regel faar vi lidt Tid for

os selv mellem hver Tur vi gjør. Jeg anvender denne Tid til at studere Fransk. Nogle "Nykommere" her har slaat sig sammen og dannet en Klasse og engagert en Lærer. Herved kommer hver enkelt ganske billig fra det. Jeg tænker paa at slutte mig til denne Klasse om en Stund; men jeg agter først at sætte mig bedre ind i den franske Grammatik og tillige forsøge mit Forraad af franske Gloser. Jeg er begyndt at pludre Fransk med de Indspøjte og har ofte gjort mig forstaaelig. Værre er det at forstaa Franskmændene, thi de taler saa skræffelig fort, synes jeg.

Den amerikanske Ambulanceafdeling i Paris har selvfølgelig et Base Ball Hold. Jeg spiller 3rd Base. Vi spiller hovedsagelig mod et Hold som er dannet af Amerikanere, der har Ansættelse i Paris. Vi spillede vor første "match Game" for nogle Dage siden, og vort Hold vandt, 10 mod 4.

Den 4de Juli forløb ganske stille for mit Bedkommende. Vi blev vækket lidt efter Kl. 4

om Morgenenen før at føre Gaarde, som strax vilde ankomme med et Tog, til Hospitalerne. Vi fik en hypperlig Middag og Spisesalen var pyntet med alle Nationers Flag, med Undtagelse af de fiendtlige Landes. Et Par af vore Ambulanceskuffer fik sat i en Stige, fløv op og ned ved det mexicanske Flag under stor Jubel fra de Amerikanere, som var tilstede.

Et Bæse Ball Spil stod paa Programmet for Eftermiddagen; men da der var Regnveir, maatte dette sløifes.

Den 11te Juli.

Jeg har været i Paris hele Tiden optil
igaar. Da blev fem Ambulancer med Kjørere,
blandt hvilke jeg var en, forflyttet til Juilly
for en Uges Tjeneste der. Juilly er en liden
By som ligger 25 Mil østenfor Paris og altsaa
nærmere Krigsfronten. En Skolebygning for
Gutter, bygget i Aaret 1600, er blit anvist os
som Hovedkvarter. En Bror af Napoleon gif
paa Skole her, siges det. Et lidet Stykke herfra
er den franske Hærs 3die og 4de Skansegrave.

Et Skur, hvori Soldater, der bpr paa Veien til en
Redningsstation, midlertidig blir lagt. I Forgrunden sees
en død fransk Soldat liggende paa en Baare.

Den er let at sithre og jeg har ikke havt synderlige
Viderbærdigheder med at faa den til at gaa.
En Kjører i Paris maa dog være ligs vaagen
og ha Dinene med sig immer og altid. Mange
af Gaderne som vi kjører gjennem er noksaa
trange. Hertil kommer, at Fodgjængere ikke
holder sig til Fortaugene men gaar i Gaderne
efter som de finder for godt. Der er dog det
gode ved dette, at dersom en Fodgjænger blir
paakjört af en Automobil, er han udsat for at
bli ilagt Mulk for at ha været iveien for
Automobilen.

Skjønt Koften er god og jeg begynder at
bli vant til fransk Madlavning og franske
Retter, er der dog nogle amerikanske Retter som
jeg længe efter. Først og fremst blandt disse
fabnede Retter er "Pie". Na, som jeg skulde
like at faa hugge Lænderne i et fastig Stykke
Vble-Pie! Her er en amerikansk Restaurant
i Nærheden hvor man kan faa Ice Cream og
Soda, og jeg kvier mig ikke for at tilstaa, at
jeg oftere har aflagt et Besøg der. Der skal
ogsaa være et andet Sted, hvor man kan faa

fjøbt Vafser. Der har jeg endnu ikke været, men jeg agter mig did faasnart Anledning bydes.

Paris, den 16de August.

Der fjæmpes haardt ved Fronten i disse Dage og det bevirker, at nokjaa mange faarede Soldater kommer til Hospitalerne i Paris. Jeg har derfor haft det ganske travlt udover en Tid. Vi har ikke nogen fast Arbeidstid, men blir udkaldt naar Hjælp trænges, uanset Rlokkeslæt. Vi har dog flaret os udmerket hidtil. Det er en fjæf Flok unge Amerikanere som er fnyttet til den herbærende amerikanske Ambulanceafdeling og naar en faar hyggelige Omgangsfæller, glemmes Stræv og Træthed ganske let. En af dem, jeg er meget sammen med og som liker at kaste Bold omtrent faa godt som jeg, er Søn af et af de ældste Medlemmer af Firmaet J. P. Morgan & Co. i New York.

Jeg liker mig i Paris, fjjønt jeg endnu ikke har haft Anledning til at se mig om faa meget som jeg fjulde ha ønjet. Om Aftenerne

og Nætterne er Gaderne for det meste mørke. Kun nogle smaa Lamper lyser svagt hist og her. Alle Steder, hvor man tidligere pleiet at by på mer eller mindre letfindige Underholdninger, er stængte. Kvinderne udfører meget af det Arbejde som tidligere udførtes af Mænd. Det overveiende Flertal af Ruske er Kvinder og det samme er Tilfældet med Sporvognsbetjeningen. Det er ogsaa hovedsagelig Kvinder og Barn med et Flæet af gamle Mænd, der driver Jordbruget ud over Landet. De fleste Kvinder som gjør saadant Udearbejde, klæder sig i Bureskjørt og de ser svært mandige ud.

Herom Dagen havde jeg den store Fornøjelse at faa være med tilveirs i en Flyvemaskine. Det var en af de mest spændende Oplevelser jeg hidtil har haft.

Guilly, den 1ste September.

Atter er jeg kommet herud. Jeg vilde gjerne komme til et Sted, hvor jeg kunde faa megen Søv, god Mad at spise samt Hvile; thi for nogle Dage siden sluttet jeg mig til Morgan

& Hærens Ambulancekorps og skal tiltræ Tjenesten strax jeg har udtjent mine tre Maaneder i Pariserafdelingen af det amerikanske Ambulancevæsen.

For Tiden er der tolv amerikanske Ambulancekorps ude ved Fronten. Hvert af disse Korps bestaar af tyve Ambulancevogne samt en "Motor-Truck" til at føre Hjulringe og andre Motordele, en anden "Truck", der anvendes som Reparationsværksted, en tredie som er udrustet til Rjøggen og endelig en "Touring Car" for Chefen for Afdelingen saa han kan foreta sine Inspektionsrunder.

Hvert Korps' Personale bestaar af omtrent 40 amerikanske Chauffører, en amerikansk Oberstbefalende samt en fransk Officer, der staar som Ansvarshavende ligeoverfor den franske Hærledelse. Desuden har hvert Korps flere franske Mechanikere, Røkke og Hjælpere. Hver Ambulancevogn er besat med to amerikanske Rjørere, indtagen i Tilfælde hvor dette er umulig paagrund af amerikanske Rjøreres Gaatallighed. Det er befundet paatrævet at ha

to Kjørere paa hver Vogn, baade for at de under sin lange og anstrengende Arbeidstid skiftevis kan sidde ved Styrhjulet og for at den assisterende Kjører, i Tilfælde af at noget kommer i Uave paa Vognen, kan være behjælpelig med at reparere Skaden eller søge Hjælp andetsteds fra.

Hvert Ambulancekorps er knyttet til en bestemt Hærafdeling og ledsager denne. Ambulancen udfører al Sanitetstransport for sin anviste Hærafdeling. Et Ambulancekorps maa saaledes gaa fra det ene til det andet Sted paa Fronten og maa derfor være saaledes udrustet at det kan indta Mæring, mens det er paa Gårten.

Seg bestemte mig til at gaa ind i Morgan & Harjes Korps, fordi jeg har hørt at Medlemmerne af dette Korps faar særlig god Behandling, da Harjes selv personlig tilser at hans "Gutter" faar det saa godt i alle Maader som Omstændighederne tillader. Hans Korps har faat megen Ros for det heltemodige Arbejde, det har udført ude ved Fronten. Paa samme

Lid har jeg ikke hørt om et eneste Tilfælde, hvor nogen af Ambulancefjærerne er blit saaret.

Mr. Harjes staar i Spidsen for J. P. Morgan & Co.s Bank i Paris og jeg er blit personlig kjendt med ham. Det er en elskværdig Mand.

Herom Dagen var jeg i en pinlig Stilling. Jeg var blit fuldstændig pengeløs, det vil si, jeg havde en amerikansk Cent i min Lomme, men det var alt. Jeg havde forresten en Bankanvisning paa 100 Francs (17 Dollars); men den Bank som havde udstedt Anvisningen, var kommet paa det sorte Bret paagrund af nogle Transaktioner med en tysk Bank. Credit Lyonnais, den store franske Bank som jeg henvendte mig til, negtet derfor at udbetale Beløbet før den havde indhentet Tilladelse dertil af Krigsministeren, og hertil vilde mindst etpar Dage medgaa. Jeg trængte Penge strax og henvendte mig derfor til Mr. Harjes. Han beordret Berøgen strax udbetalt i sin Bank.

S u i l l y , d e n 6 t e S e p t e m b e r .

I dag hvervet jeg mig hos Harjes' Formation, Section Sanitaire Americaine Nr. 5, til at føre Ambulancevogn til og fra Ildlinjerne i sex Maaneder. Jeg har nu tjenestgjort i tre Maaneder i Pariserafdelingen af det amerikanske Ambulancevæsen. Mine Pligter har bestaaet i at føre Saarede fra Stationen La Chapelle til de forskjellige Felthospitaler i og i Nærheden af Paris. Da jeg har hørt saa mange interessante og spændende Beretninger om de Bedrifter, som de amerikanske Ambulancestyrere, der er knyttet til det Røde Kors, har udført paa sine Ture til Ildlinjen, og da der er en følelig Mangel paa Chauffører for Ambulancevognene, besluttet jeg at gaa ind i denne Tjeneste. Muligens kan dette Arbejde være forbundet med Fare og være anstrængende; men paa samme Tid er det interessant og anspændende og vil uden Tvil bh paa mange Anledninger til at hde saarede Soldater virkelig og paafrævet Hjælp.

"Formation Harjes" er en Gave skjænket Frankrige og er i væsentlig Grad opretholdt af

H. H. Harjes, Medlem af det amerikanske Bankfirma Morgan, Harjes & Co. i Paris. Oprindelig var "Formation Harjes" et Automobilhospital og virkede som saadant ganske nær op til Slaglinjerne; men eftersom disse i Tidens Løb blev nogenlunde permanente og ordentlige Felthospitaler kunde oprettes, blev "Formation Harjes" omdannet til et Sanitetskorpss og indlemmet i den franske Hær som den "Amerikanske Sanitetsafdeling Nr. 5".

"Section 5" synes at ha udført værdifulde Tjenester for den franske Hær, Tjenester som er blit paaskjønnet, idet denne Afdeling er blit dekoreret med "Croix de Guerre" i Form af en Palme, hvilket bethyr, at Hærstyrelsen har anbefalt en Udmerkelse. Denne Dekoration blev skjænket som en Paaskjønnelse for den Tapperhed som Korpsen udviste i de første Dage under Slaget ved Verdun, da den tyske Hær, under Ledelse af Kronprinsen, truet med at indta Byen Verdun, Porten til det indre af Frankrige.

Der synes at være adskillig "red tape" forbundet med Tilslutningen til en Afdeling ved

Fra venstre til højre: Jack Philipps, Chef for vort Korps; Løjtnant Doughairet, fransk Officer, der fører den militære Kommando over vort Korps; Mr. S. S. Harjes, Korpsets "Far".

Fronten; men jeg antar, at Krigsministeren er nødt til at ta alle mulige Slags Forholdsregler for at forebygge at fiendtlige Spioner faar Udgang til Slaglinjerne. Jeg blev nødt til at opgi Navnene paa saadanne som kunde anbefale mig samt fremlægge dokumentariske Beviser for, hvem jeg var og hvorfra jeg stammet. Disse Dokumenter havde jeg erholdt paa Politikammeret i Paris. De syntes at være tilfredsstillende, thi jeg blev antat.

Den 12te September.

I disse Dage har jeg faat min Mundering ændret saa den svarer til den, som bruges i denne nye Afdeling. Desuden har jeg gjort Indkjøb af forskellige Sager som jeg vil komme til at ha Brug for, naar jeg drar til Fronten.

Korpsen forshner mig med en god og varm Nderfrak, Regnklaabe og omtrent alle andre Klær som trænges. Jeg er saagodtsom færdig til at dra til Fronten og jeg blev idag underrettet om, at jeg skulde kjøre derud, da en "Ford" Ambulance og en "Packard Touring

forps er stationert. Philipps og Doolittle fjørte "Ford" Ambulancen, mens Weiviseren og jeg førte "the Packard Touring Car".

Om Morgen en da vi fjørte gjennem Paris' Gader kunde vi ikke se noget som antydet, at Frankrige holdt paa at kjæmpe for Livet. Med Undtagelse af Synet af Soldater, der var hjemme paa Orlov, saarede og forkrøblede Soldater samt nu og da en Militærambulance, forekom Byen os at være som andre normale Storbher paa den travleste Dagstid. Der var næsten Trængsel i Gaderne af allslags Kjøretøier, og omend der er gode Fortaage, foretrak mange Godgjængere at benytte Gaderne som Gangstier, noget som var til stor Hinder for Færdselen med Kjøretøier.

Idet vi forlod Paris drog vi i østlig Retning over en Wei som var brolagt med smaa, runde Stene — "Cobble Stones". Den var nok saa ujevn, saa vi fik os en grundig Opstakning. Med korte Mellemrum fjørte vi gjennem smaa Landsbher, smaa Khynger af Huse, hvor Bønder og Færmere bor. Man ser ikke, saaledes

som i Amerika, Farmhuse med tilhørende Laavebygninger, Stalde og andre Udhuse spredt hist og her udover Landet. En Egn's Farmere har fra gamle Dage af bygget sine Boliger i Rhynger, baade af Hensyn til Selskabeligheden og for des lettere at kunne forsvare sig mod Angreb. Husene er for det meste lave, de fleste bare paa en Etage, men nogle paa to. De er tækket med rød Teglsten. Enkelte Huse var ganske lange men ikke synderlig brede. I disse Huse boede Familien i den ene Ende og Kvæg- og Husdyrbestanden havde Ly i den anden Ende. Vi saa dog ogsaa andre, mer pretentjose Bygninger, bygget i Form af en Vinkel, der paa to af Siderne indsluttet et lidet Gaardsrum. I disse Huse bor Familien i den ene Fløi og Heste, Kjør, Griiser, Sauer og Tjærfræ i den anden. Gaardsrummet er nøitral Grund, hvor Besætningerne fra begge Fløie frit kan bevæge sig.

Da vi var komne omtrent 20 Mil øst fra Paris begyndte vi at passere mange smaa Indhegninger, der var fuldt optagne af Grave. Paa hver Grav var sat et Kors og over hver

Grav valet et fransk Flag. Vi var nu komne til den Egn, hvor Slaget ved Marne havde stået, og Gravene gjemte Ligene af dem, som havde ofret sit Liv i sit Forsøg paa at forsvare Frankrige mod de tyske Angribere. Dette Sted, som er beliggende kun nogle faa Mil fra Meaux, er det nærmeste Punkt i Retning af sit Maal, Paris, som Tyskerne naaet under sit Indfald i Frankrige Høsten 1914. Det var i denne Egn at General Galieni, mens Frankrige endnu var uforberedt til Krig, hurtigst mulig samlet Tropper ved Hjælp af offentlige og private Automobiles og saadanne andre hurtige Transportmidler, som han i en Hast kunde opdrive. Det var i denne Egn, at General Joffre, efterat ha trukket sig tilbage for den vældige tyske Overmagt, indtil han troet han havde en tilstrækkelig Hærstyrke og en tilstrækkelig Forsyning af Ammunition til at bære et Slag, kommanderte Holdt og paabød sine Soldater heller at dø end at vige.

Ankomne til den lille By Meaux gjorde vi et kort Ophold og spiste Lunch der. Nogle

Uger i Forveien, nemlig den 2den September, Loarsdagen efter den franske Hærs Seir ved Marne, var der blit holdt Fæstgudstjeneste i Byen.

Landsveiene, efterat vi var komne et Stykke udenfor Paris, var gjennemgaaende gode og holdte i god Stand. De er makadamiserede, brede, afrundede og vel drænerede. Paa begge Sider staar sammenhængende Rader af Skyggetræer. Disse siges at være plantet paa Befaling af Napoleon for at skaffe Skygge og Bedækning for Tropper under Marschen. Langs disse Veie passerte vi ogsaa mange flere smaa Indhegninger, hvor faldne franske Helte nylig var blit begravne.

Paa hele Turen udoover forsøgte jeg at faa en Samtale igang med min franske ledsager; men jeg havde ikke synderlig Held hermed, da mit Kjendskab til det franske Sprog endnu var temmelig mangelfuldt. I mange Tilfælde da jeg slet ikke forstod, hvad han sa, gav jeg mig Mine af at ha forstaaet det tilbunds, og dette skabte desværre nye Vanskeligheder.

Om trent Klokker halv syv om Aftenen ankom vi til Vitry-la-Francois og Veiviseren insisterede paa at overnatte her, istedetfor at kjøre videre til Bar-le-Duc. Vi kjørte derfor ud til Holdepladsen for Automobileer, hvor vi fik os en ny Forsyning af Gasolin, hvorpaa vi, efter nogen Søgning, fandt os et passende Hotel med Skur for vore Automobileer. Den franske Veiviser blev noget græcten under sin Søgning efter et Hotel og af en eller anden Grund lod han sin Harm udgaa over mig; men da jeg ikke forstod et Ord af hvad han sa, naar han talte fort, var hans Udgydelser spildt Umage for hans Vedkommende, og jeg kunde ikke godt bli søndernust eller ta mig nær af noget, som jeg slet ikke forstod. Jeg kunde dog skjønne saapas, at jeg blev grundig "balled out".

Efter at vi havde spist Middag gjenvandt han sin tidligere Elskværdighed. Vi nød forresten en særdeles velsmagende Middag i Hotel d'Etoile, og efter at ha tat en kort Spadsjertur for at faa lidt Motion, gik vi tilsængs.

Forfatteren, tilligemed tre
franske Soldater i en Skytter-
grav. I Forgrunden sees Spid-
sen af en fransk Granat.

I en fransk Skyttergrav. —
Forfatteren har Gasmaske hæn-
gende over Skulderen.

litærautomobiler af alle mulige Skikkelser var samlet der, parate til Brug. Vor franske Ledjager fik vore Papirer ordnet, og efter omtrent en Times Ophold der var vi atter paavei mod vort Bestemmelsessted.

Fra Bar-le-Duc fulgte vi Hovedveien som fører til Verdun. Denne Vei, omend noget ujevn, var bred og i god Stand. Det kom vel med at Veien var bred, thi det ene Tog af "Motor Trucks" og Vogne trække af Heste, kom og gik, det ene efter det andet i tætte Rækkfølger. Kavalleritropper og Godsoldater, disse sidste kjørende i svære Motor-Glytvogne, kom og gik. Net som det var just en Officersautomobil forbi med rasende Gart. Der var en stadig og uafsluttelig Trafikstrøm langs denne Vei. Her fik man en fuld Forstaaelse af, at Krig betyde ikke bare Rjæmpere i Ildlinjen, men at tillige en stor Hær maa holdes i travl Virksomhed bagenfor den egentlige Kampsfueplads.

Da vi havde kjørt fremover en Stund pegte vor franske Veiviser mod Himmelen foran os. Da jeg rettet Blikket i den Retning,

ikke foregaar med synderlig stor Stas, smagte Maden udmerket. Det hjælper sandsynligvis paa Appetiten at vi hele Tiden bevæger os ude i frisk Luft; thi vi er omtrent altid sultne og spiser som Rarer naar Maaltiderne kommer uden at rynke paa Næsen hverken ad Servering eller Kost. Enhver faar sig et tykt Uldtæppe og en Feltjeng til at sove i. Da Nætterne her er temmelig fjølige, sover mange af Gutterne i de Alcor de gaar og staar i, er jeg blit fortalt.

Den 25de September.

Jeg sov ganske godt inat, omend jeg vaagnet nogle Gange ved at jeg frøs, og dette trods jeg klædte mig ordentlig af og isørte mig min Natdragt. Jeg blev fortalt af nogle af mine Kamerater, at Rekruter som Regel hænger fast ved Natdragter ofte saa længe som en Uge efter de er indtraadt i Tjenesten, før de faar Forstand nok til blot at befri sig for Sko og Ydertøi og uden videre Dikkedarier tulle sig ind i sine Tæpper, naar de vil lægge sig til at sove.

Jeg hentet min Frokost i en Jordhytte, der

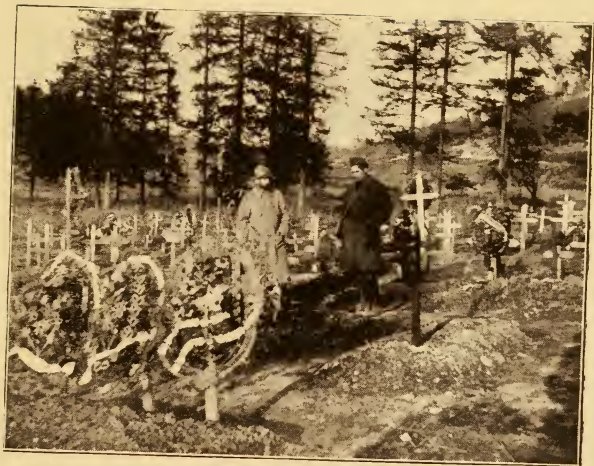
Budsjæbet til Veiren; thi endnu har vi ikke faaet
Telefon installeret i Veiren.

Under min Venten her kunde jeg se alslags Krigsfornødenheder føres forbi. Blandt de Ting som interesserte mig mest var dog en Flok tyske Krigsfanger, der førtes bag vore Vinjer ledjaget af en fransk Vagt. Nogle af Fangerne var ældre Mænd, mens nogle var unge Gutter. Alle var meget solbrændte og bar disse smaa tyske Luer, der ikke har nogen Skjærm for Øinene. Disse Fanger blir for det meste sat til Arbejde i Sagbrugene og i Skogene her i Egnen og synes at faa en god Behandling. Nu gik netop fire tyske Fanger forbi, bærende to store Gryder mellem sig, den ene fyldt med Suppe og den anden med Vand. Disse Fanger er svært unge, især er der en som ikke ser ud til at være stort mer end en Gutunge. Etpar franske Generaler juser forbi i en stor "Limousine", hvorfra det franske Flag vaier. lige efter følger en Reserveautomobil til Brug i Tilfælde af et eller andet Uheld skulde tilstøde den første. En Flok Soldater og samtidig en

Flot af Byens Kvinder er ibrig beskæftiget med Klædevasf. Rigtig et Storvasf ser det ud til at være og foregaar i et stort, kommunalt Sten-
trug, oprettet til dette Brug et lidet Stykke fra Telefon Centralstationen, hvor jeg opholder mig. Jeg kom hertil Kloffen fire og skal bli
afsløst Kloffen otte.

Den 29de September.

De sidste Par Dage har jeg været syjsjelsat med at sætte min Ambulance i saa god Stand som mulig og desuden har jeg været behjælpelig med forskjelligt Arbejde her i Leiren. Da vi i de sidste Dage har faat en ustyrtelig Masse Regn, er der Søle, Søle overalt. Blandt vort rutincære Arbejde er at hente Vand til Rjøkkenet. Dette foregaar paa den Maade at vi sætter etpar tomme Bintønder op i en af de gamle "Ford"-Automobiler, fjører ind til Bøen og faar dem fyldte fra en af Brøndene der. Vandet er velsmagende, skjønt det siges at være sterkt mineralholdig.

Forfatteren og en fransk Soldat i en Gravlund.
beliggende omtrent en halv Mil fra de tyske Linjer.

Syne og jeg la afsted i en gal Retning. Jeg blev dog strax indhentet af "Mercedes" Automobilen, der havde kjørt tilbage for at lede efter mig.

Jeg ankom til A— tidsnok til at spise en god Lunch, tilberedt af Claude Marcel, der forestaar Koftholdet i Tjenesten. Vi er indkvarteret i en gammel Bygning der tilhører en Bonde. Huset har bare Kjøkken og etpar Soveværelser. A— er en trivelig liden Landsby; men den civile Befolkning har forladt den for længe siden.

I Eftermiddag blev jeg introducert til Løjtnant Gelebart, der har som etflags Overopsyn med Forholdene her i Byen. Jeg er blit fortalt at han har bestræbt sig for at gjøre det saa hyggelig for vort Korps som gjøres kunde her. Han er en varm Ven af Mr. Flagg, der i Begyndelsen af Krigen pleiet ham paa et Hospital i det sydlige Frankrige. De mødtes senere tilfældigvis her ved Fronten.

Hver Aften gaar etpar Ambulancer herfra til Fronten og i Nattens Løb opsamlar de alle

saarede som er indbragt til "Først Aid"-Stationerne og fører dem til Lazarettene.

Den 29de September.

Udpaa Eftermiddagen idag hørte jeg noget som lignet Hornsignaler og gif ud for at se om noget var paafærde. Kommet udenfor saa jeg Soldaterne stirre paa etpar tyske Luftskibe, der seilet forbi høit oppe i Luften. Franske Kanoner sendte Salve efter Salve efter dem; men Flyverne holdt sig saa høit oppe at de var udenfor Skudvidde. Hensigten med Hornsignaler saasnart man faar Die paa fiendtlige Flyvere, der stebner i Retning mod os, er at gi Soldaterne Varsko om at begi sig til de i denne Hensigt gravede underjordiske Tilflugtssteder, samt at gi den civile Befolkning i Landsbhen Varsko om at holde sig indendørs, for at Bhen kan se øde og forladt ud og saaledes ikke frijste Fienden sterkt til at kaste Bomber paa den.

Taften fulgte jeg med Simonds ud til Slaglinjen i dennes "Bagård". Vi forlod Leiren omtrent Kloften syv og vi var ikke komne

trivelige Landsby L—, ligger nu der som en Hob Ruiner, idet den er skudt sønder og sammen. Lidt længer frem snor Veien sig langs Foden af et Basseheild. Oppe i Bassen kunde jeg her og der skimte svage Lysninger. Her var gravet Guler hvor svære Kanoner var placert. Gulerne var dog omhyggelig tildækket for at de skarpsynte tyske Gylvere ikke skulde finde Stedet, hvor det grove Skjts var gjemt. Bludselig saaes et blændende Lysglimt som en Lynstraale udgaa fra et af disse Steder og derpaa fulgte et Brag som af et Tordenskrald og saa hørte vi en Susen gjennem Luften, idet den svære Granat fløi forbi over vore Hoder paa sit Grinde, der bestod i at bringe Død og Ødelæggelse inden Fiendens Rækker. Gang paa Gang gjentog dette sig mens vi kjørte forbi. Skjønt vi paa Forhaand vidste om at Kanonerne var gjemte i Bassen og til en vis Grad var forberedt paa hvert Skud, skvat vi alligevel uvilkaarlig høit op hver Gang disse frygtelige Skrald kom. Det er sandelig ikke til at undres over, at saa mange Artillerister og deres Assistenten har

faat sine Ørehinder sprængt og har mistet Hørselen. Da vi var komne forbi en anden Masryg og nærmet os de forreste Slaglinjer, blev Himmelen og Omegnen hyppig oplyst af lysende Granater der sendtes tilveirs og beholdt sit Skin saa længe som et Minut eller endnu længer. Indimellem Brølene fra de svære Kanoner hørtes et uftanselig Bjæf, Bjæf fra Masfingebærene. Det var smaat bevendt med Ratteroen.

Den Redningsstation som er overladt til vort Korps, bestaar af underjordiske Kamre, der er noksaa nær bombesikre. De saarede var bragt did før vi kom. Vi besøgte fem saadanne Stationer og hentet syv Soldater, der var saaret, men ikke værre end at de kunde sidde oppe. Saadanne kan som Regel vente indtil den regulære Natambulance kommer. Dersom en Soldat er haardt saaret, blir der telefonert efter Ambulance og en Specialvogn blir øieblikkelig affendt for at føre den Saarede til et Hospital.

Den 30te September.

Jeg fik i Opdrag at gjøre to Specialture idag. Det ene Hverv gjaldt at kjøre ud til Landsbhyen L— og hente en Soldat der var blit syg og havde stærk Feber. Jeg førte ham til Hospitalet for smitsomme Sygdomme, hvorefter min Automobil blev grundig desinficert. Veien i Nærheden af L— er meget interessant. Paa den Side af Veien, som vender mod Slaglinjerne og Tyskerne er opstabled et høit Gjerde af Rræt og Grene, saa tyske Speidere ikke kan se om der er nogen Tærdsjel paa Veien eller ikke. Grønmalet Seildug, forestillende Trær, er hængt over Veien med korte Mellemrum. Dette for at lure de tyske Speidere oppe i Luften; thi fra deres Høider ser denne Stas ud som et idyllisk Skogparti istedetfor hvad det i Virkeligheden er — en stærkt befærdet Landevei.

Den 1ste October.

Idag kjørte jeg ud til vor Redningsstation nær L — i min Ambulance og havde Davignon med som Medhjælper. Denne Station ligger

bare omtrent 700 Yards fjernet fra de tykke Linjer. Vi kjører herud efter Tur. Denne Station bestaar af et underjordisk, bombesikkert Rum, en Hule, gravet under Ruinerne af en gammel Herregaard. Kun et Hjørne af denne gamle Bygning staar igjen. Dette har været Kapellet og det indvendige af Værelset er næsten uskadt. I vor Hule under Ruinerne er der Telefonforbindelse med Skyttergravene, et Bord, hvorpaa vi kan spise, nogle Baarer samt nogle improviserte Senge, hvorpaa man kan lægge sig.

Davignon og jeg kom hertil omtrent Klokken 9 idagmorges og den Ambulance som vi afløste, førte da tilbage til Hovedleiren. Da Davignon og jeg gik over til Rjøskenet i vor Station for at faa os lidt at spise, hørte vi Granater suge gennem Luften. Nogle faldt og exploderte et Stykke foran os paa Veien. Efter at ha spist fik vi Bud om at føre en saaret Soldat til Lazarettet i A—. Denne Soldat var blit saaret af Splinter af den Granat, som vi saa falde og explodere paa Veien foran os. De

1—Udsigt fra Tyskmændenes første Skyttergrav i Retning mod Tyskernes Skyttergrave, der kun ligger etpar Hundrede Fod fjernet.

2—"Packard Touring Car", der "vendte Kolbøtte" paa Veien nær Verdun.

3—Løstende jaarede Soldater op i Ambulancen. Der er en Skjærm over Benene for at ikke Tæppet skal hvile paa dem.

herfra, nemlig fra denne aabne Egn, var det eneste Sted, hvorfra man med Held kunde beskjøde en vis tysk Stilling, hvorfra Tyskerne havde voldt de Franske altskillig Fortræd. Paa Klokkejettet tre indtog en Officer og fire Artillerister Stilling ved Kanonen. Telefonisten satte sig i Forbindelse med Telefonisten i de forreste Skyttergrave. Alt var i Orden og Officeren gav Ordre til at fyre af. Med et skarpt Knald affendte den afholdte "75" sit første Budskab til Tyskerne. "For høit", lød det i Telefonen. Atter talte "75". "Til høre", kom det i Telefonen. Nu blev Kanonen stillet igjen og efter at den havde talt tredje Gang, kom der i Telefonen: "Truffet Stillingen affurat!" Nu blev omtrent 100 Skud affyrt saa hurtig som mulig og da opløstes i Telefonen at den tyske Stilling var skudt fuldstændig sønder og sammen. Et Spand Heste blev øieblikkelig hentet og Kanonen med alt Tilbehør kjørt i Skjul, saa at da tyske Gylvere nogle Minuter senere fløi over Stedet for at udspeide, hvor den frække Kanon var opstillet, var de ikke istand til at finde noget

mistænkelig der kunde skjule en Kanon der i Egnen.

Mens vi stod og saa paa denne Kanonopvisning hørte vi pludselig et frygtelig Brag, en Eksplosion, lige bagenfor en af Haugene. Strax efter kom en Soldat løbende og berettet at to af hans Kamrater netop var blit dræbt af en tysk Bombe. Denne exploderte ikke, da den faldt, og Soldaterne, dels af Nysgjerrighed og dels for at forskaffe sig en liden Gjenstand til Minde om Dødsfælden, var begyndt at banke paa den med en Hammer for at slaa den istykker, da den gik istykker af egen Drift og sparte dem Umagen. Disse to Soldater var blit frygtelig lemlæstet. Efter at de nødvendige Optegnelser var blit gjort, blev de jordsættet paa en liden Gravplads, som tilhører Landsbyen.

Fra et Observationspunkt i Ruinerne af Stalden som havde tilhørt Herregaarden, hvorunder vi havde vor Station, kunde jeg se baade de franske og tyske Frontgrave nok saa tydelig. Net som det var kunde jeg se en trind Torpedo, udfyldt fra en Skyttergravmørfser,

flybe gennem Luften og kunde se Røg, Muld og Sten sprute i alle Retninger da den faldt og exploderte inden Fiendens Enemærker. Engang saa jeg en vældig, sort Røgspøile stige tilveirs. Det var uden Tvil et Mineskud, som var blit affyret.

Vi spiste en velsmagende Middag sammen med muntre og livsglade franske Soldater. Efter Maaltidet satte flere af dem sig til at spille Kort, mens de nød sine Cigaretter. En af disse er en katolsk Præst, en godlynt og paa samme Tid en meget praktisk Sjæl.

Nu skal jeg tilfængs, det vil si, krybe ind i min Sovepose, der ligger paa en Baare i et Hjørne af Hulen. Som Buggesang høres det evindelige Drøn fra det grove Skjts med Variationer spillet af Maskingeværerne høit oppe i Diskanten.

Den 2den October.

Davignon og jeg førte tilbage til N— igjen idag Formiddag, idet vi var blit afløst af en anden Ambulancebesætning. Paa en Eng lige

udenfor Landsbhyen A— saaes en hel Flok Officerer og Soldater ivrig beskjæftiget med at spille Fodbold. Udpaa Eftermiddagen førte jeg etpar saarede Soldater til et Hospital og stanjet i Hovedleiren ved B— for at indta Middag. Det regnet hele Tiden udover Aftenen og dette gjorde Skjoringen noksaa besværlig. Dog, Regnet gjorde det vel neppe saa ubehagelig for mig som det gjorde det for en Flok tykke Fanger, der kom traskende gjennem Sølen, ledsaget af flere franske Konstabler tilhest. Det saa ud til at være en tung Marsch for dem. Paa Tilbageveien til A— fra Hospitalet fik jeg Tilladelse til at kjøre Benveien, istedetfor den lange Omvei, som jeg tidligere havde maattet kjøre, grundet paa at Tyskerne syntes at ha saa stor Fornøielse af at bombardere en liden Landsbhy, hvorigjennem denne korte Wei gik. Jeg kjørte saa fort jeg turde for ikke at spille mer Tid end høist nødvendig paa denne farlige Wei. Netop som jeg var kommet til Landsbhyen slog Maskinen sig vrang og Automobilten stanjet. Efter at jeg havde flusset med den en liden Stund og

git den en ny Forsyning Olje, som vi altid fører med os i en liden Reserverebeholder, ranglet den afsted igjen og naaet strax A—. I A— var der den Aften Concert og Teaterforestilling i Barakkerne, der var blit omdannet til Teater for Anledningen. For at skaffe saavel Officerer som menige Soldater lidt Underholdning mens de faar sig nogle Dages Hvil bag Slaglinjerne fra det helseslidende Liv i Skyttergravene, faar man nu og da i stand saadanne Aftenunderholdninger, noget som Soldaterne sætter stor Pris paa. Da mange dygtige Musikere og Skuespillere tjenestgjør i Krigen, blir disse anmodet om at optræ ved disse Concerter og Forestillinger, en Opfordring som de med Fornøielse efterkommer. Man faar saaledes oftere Anledning til at lytte til hyperlige Præstationer ved disse improviserte Underholdninger.

En Nat for ikke længe siden bragte to franske Soldater en saaret tysk Soldat ind fra "No Mans Land" — den Strækning som ligger mellem de franske og tyske Skyttergrave — til Redningsstationen. Den stakfars Mand havde

Thjernes Omraade, hvor de exploderte med et stort Brag. Der var baade Massingebærer og en svær 240 Millimeter Kanon i den Løbegrav, hvor vi var. Demangeac, en kjæf, ung Serfjant, der kunde tale Engelsk, var vor Anfører paa Turen. Han var bare 19 Aar gammel, men havde været med i Krigen fra dens Begyndelse af. Denne unge Mand havde været med i Slag i Champagne og i Vogeserne samt havde tilhørt Besætningen i Fæstningen Beauv nær Verdun bare en kort Tid før den blev indtaget af Thjerne. Da vi paa Tilbageveien gik gjennem en af disse Løbegrave som forbinder Hovedskansgravene, hørte vi Susen af en Granat, der kom seilende over til os fra Thjerne. Vi kastede os ned og gjemte os saa godt vi kunde. Granaten faldt og exploderte lige i vor Nærhed og vi blev grundig overdænget med Muld og Grus. Det var et Held for os at vi havde Staalhjelme paa Hoderne, ellers var vi nok blit ilde tilredt af alt det Grus som faldt over os.

Genimod Aftenen, efter at vi var kommen tilbage til Stationen, tog vi en Spadsjertur

Redningsstation nær Verdun. I Forgrunden sees
Resterne af en Ambulance, der blev splintret og sat i Brand
af en tykt Granat.

Bønnebøger eller Nytteſtementer. Mange af Soldaterne har ſaat Dinene op for Nødvendigheden af at ha noget ſaſtere at holde ſig til og ſtole paa end at ſætte al ſin Tid til Rugler og Krudt.

Klokken ti Aften. Jeg er netop kommet tilbage fra Barakkerne, hvor der var Aftenunderholdning. Jeg fik se mange vakre Udsigter og desuden optraadte et hyggeligt Orkester og gav et godt Program. Bistnok rumlet Rantordenen ganske forfrækkelig i det Sjerne og overdøvet til sine Lieder Musikken; men Musikantene lod sig ikke paavirke deraf og ei heller gjorde dette noget Afbræk i Nydelserne for Tilhørernes Vedkommende.

Den 8de October.

Paa Veien til B— idag passerte jeg en tysk Krigsfange flædt i en fransk Uniform. To franske Politikonstabler tilhæft ledsaget ham. Tyskeren havde set sit Snit til at flygte fra en Koncentrationsleir og var allerede kommet omtrent 15 Mil fra Leiren da han blev indhentet

og knebet. Det maatte ha været noksaa ærgerlig og nedslaaende for ham at bli fættet efter at ha naaet saa langt og kommet saa nær sine Landsmænd. Ulykken for ham var vel den, at han maatte passere gjennem de franske Linjer før han kunde komme til de tyske.

Den 11te October.

Atter er jeg i vor Station herude nær Skyttergravene. Kommandant Deteche afkla os et Besøg i Formiddag og vi fik en interessant Samtale med ham. Han indbød os til Lunch hos sig, noget som vi selvfølgerlig modtog med Fornøjelse. Whitney Warren og jeg gik op til Kommandantens Bolig ved 12-Tiden. Han er tilhuse i en underjordisk Bolig. Han viste os sit Sovestue, der var meget rigt og flot udstyrt. Vi spiste i et andet underjordisk Kammer. Foruden Verten og vi to Amerikanere var følgende Herrer tilstede: Oberst Wohmel, Løjtnant Saint O'Mer, en Læge med Rang af Kaptein samt etpar andre Løjtnanter. Alle var overmaade elskværdige og Maaltidet var ud-

merket. Til Maden fik vi god Vin, til Kaffen fik vi en endnu finere Vin og som Afslutning paa Maaltidet fik vi noget fin-fin "Liqueur".

I Eftermiddag mens jeg sammen med nogle Soldater stod udenfor vor underjordiske Station og saa paa hvorledes Granater exploderte i Nærheden af et tykt Aeroplan, der var paa en Speidertur bag vore Linjer, hørte jeg pludselig en let Gusen tæt ved mig og en Kugle faldt paa den yderste Kant af min Skulder og rullede ned paa Jorden ved mine Fødder. Den gjorde ikke nogen Skade. Det var dog heldig, at ingen af os blev rammet i Ansigtet af disse faldende Kugler, mens vi stod og glodde op i Luften paa Beskydningen af Luftfløjet.

Den 18de Oktober.

Jeg er igjen i Redningsstationen ude ved Skyttergravene. Det regner da jeg kom idag-morges og det har regnet hele Tiden siden, derfor har jeg holdt mig her i denne underjordiske Hule det meste af Dagen. Jeg har foretaget Tiden med at læse. Min fornemste

i Skyttergravene overfor vore, glemt hverken i Karikaturtegningerne eller i Læsestoffet.

Jeg var oppe i Officerernes Kvarter og spiste Middag sammen med Officerer som Kommandantens Gæst. Det var særdeles hyggelig.

Idet jeg stod udenfor vor underjordiske Station her i aften blev lysende Granater sendt op i Luften med korte Mellemrum. Disse kaster et sterkt Skin og oplyser Omgivelserne i en vid Omkreds. De franske lysende Granater hænger i Luften en Minuts Tid, mens de tyske, der udkaster et sterkere Skin, falder strax de har naaet sin Højde. Forresten er her noksaa stille i aften. Kun af og til høres et Drøn fra en af de svære Kanoner som er gjemt hist og her i Bakkerne, og nu og da høres Riffeskud fra Skyttergravene. Mon disse var Dødsbudskab til en eller anden uset Fiende?

Selveld sidder jeg her i Peiskrogen og drømmer og nynner paa gamle Visestubber, mens Soldaterne sidder og spiller Kort og indimellem diskuterer om Ravens Skjæg. Her sidder jeg noksaa tryk og tilfreds, omend der bare er en

Den 20de October.

I Eftermiddag tog jeg mig en længere Spad-
færtur i Omegnen af A—. Ikke langt fra Bhen
la jeg Merke til hvorledes man holdt paa at
omkalfatre en stor Raabebygning og indrette
den til et Klubhus og Fæstivitetslofale. Man
forsøger paa alle mulige Maader at gjøre
Fæstlivet saa hyggelig som mulig for Soldaterne
for ogsaa derved at holde deres Mod oppe. Paa
en Eng i Nærheden holdt en Flok Soldater paa
at spille Godbold, et Spil som Soldaterne aldrig
 synes at være for trætte og udmæset til at ta Del
i. Jeg saa saaledes en Dag en Flok Soldater

netop tilbagevendt til Fronten fra et kort Orlov. Alle syntes at være trætte efter en lang Marsch; men de la sine Byrder, saavel legemlige som aandelige, fra sig og spillet Fodbold i en stiv Time og dette syntes at forskaffe dem Hvile saavel for Legeme som Sjæl. Mens Fodboldspillet gik for sig var der en bethdelig Aktivitet oppe i Luften; men denne blev ganske uændet af Spillerne. I Retning af Slaglinjerne kunde jeg se nok saa mange Aeroplaner og tillige Røgen fra Granaterne da disse exploderte i Nærheden af Luftskibene. "Anti-Aircraft"-Kanonerne holdt et svare Leven og næsten overdøvede Lyden fra Aeroplanernes Maskingebærer. Indimellem signaliseres fra Aeroplanerne ved Hjælp af forskjelligfarvede Lysskudler, som kastedes ud.

Den 23de October.

Netop som jeg havde spist Lunch idag fik jeg Bud om at komme til B. C. 14 saa snart som mulig. Ankommet dertil fandt jeg, at det var en fransk Soldat som var blit rammet af en Granat. Begge Ben, Hodet samt det øvrige af

**Tyske Krigsfanger paa vei til Koncentrationsleiren bag
Slaglinjerne efter Slaget ved Verdun den 15de December.
Man merke sig Sølen som de maa træffe gjennem.**

Kroppen var ilde tilredt og han var bevidstløs. Jeg bragte ham til A—; men maatte vente i flere Minuter før Lægen kunde komme. Manden skiftet Farve i Ansigtet mens han laa der og vi troede sikkert at det var Dødskampen vi var Vidne til. Men pludselig aabnet han sine Øine og spurgte paa Fransk: "Hvor er jeg?" Da Manden trængte øieblikkelig Lægebehandling, blev han ført til Hospitalet her, hvor de nødvendige Operationer blev foretaget.

Mens jeg lidt senere paa Dagen stod og puslet med min Automobil kom en fransk Soldat hen til mig og sa paa Engelsk: "Hello, sport; how's everthing?" Denne Tyr havde været i Amerika i fire Aar og femten Aar i England og desuden havde han været Sjømand. Han havde været med i Krigen siden i August 1914 og havde kæmpet i Slaget ved Marne, da "Gunnerne" kom saaledes at man fik se dem. Han fortalte at han og tre andre Franskmænd var lidt affides, da henved 40 Tyffere avancerede mod dem. Vi kastede os ned og skjød saa godt vi kunde, sa han. Han følte sig forvisset om at ha

gjort det af med mindst 1 Tysker. Men han havde da kæmpet i flere Dage og var frygtelig træt, og saa begyndte det at gaa galt. Hans Dine var blit beskadiget og hans Arme og Hænder var blit bedærvet. Desuden var han rammet i Maven af en Kugle, saa der ikke var synnderlig meget tilovers af ham, der var i brugbar Stand. Han laa derefter omtrent et Aar paa et Hospital, før Gaaret efter Kuglen i Maven blev lægt. Da han kom tilbage til Fronten fik han ved tre forskjellige Anledninger hæderlig Omtale for udviist Tapperhed. Da jeg spurgte ham om han ikke vilde gi en nærmere Beskrivelse af disse Bedrifter: "Na, det kunde ikke være noget at snakke om," mente han; "men siden De spørger derom, kan jeg gjerne fortælle hvorledes det gik til at jeg fik min første Krigsmedalje — "Croix de Guerre". Jeg fik den fordi jeg, sammen med nogle andre, forblev i 48 Timer paa et Sted, som vi vidste var underminert af Tyskerne og at de kunde finde paa at antænde Luntten til Minen i hvilket som helst Øieblik som gik og at vi derved kunde bli sendt ind i Ewig-

heden. Det var ikke nogen glimrende Hellebedrift og sandt at si var baade jeg og mine Kamerater temmelig nervøse under vort Ophold der."

Omtrent Klokken halv fem i Eftermiddag fik jeg atter Bud om at komme til P. C. 14 saa fort som mulig. Det begyndte alt at mørkne og jeg kjørte derfor saa fort som jeg bovet for at komme frem før det fuldstændige Mørke faldt paa. Den saarede Soldat, som jeg fik i Opdrag at føre, havde faat Brud paa Hjernefalten og hans Hode var foreløbig forbundet og tilhyllet. "Før ham til Hospitalet saa fort som mulig, men paa samme Tid før saa forsigtig som det lar sig gjøre," var de Instruxer, jeg fik. Soldaten havde øiensynlig ogsaa faat indvortes Beskadigelser; thi Blodet strømmede fra hans Mund ved hvert Aandedrag. Han var i bevidstløs Tilstand og der var ikke noget Haab om at han kunde leve ret længe. Ankommet til A— maatte jeg vente flere Minuter paa Hovedlægen, der skulde undersøge Patienten og derpaa anfise, hvorhen han skulde føres. Jeg fik Befaling til

Underretning om, at den Saarede var blit ført paa Baare til B. C. 14, og der hentet vi ham i Ambulancen. Denne stakkars Mand var blit frygtelig lemlæstet. Hodet, Legemet, begge Arme og begge Ben var skræffelig tilredt. Han havde faat lidt "first aid" Behandling. Hans ene Ben var forbundet med Bandager mens den anden var bundet om det andet for at stanse Forblødningen. Begge hans Forarme var bundet sammen og fæstet til et Bordstykke saaledes at Armene blev strakte op over Hodet. Han var bevidstløs; men efter at han var blit lagt tilrette i Ambulancen kom han til Samling igjen, aabnet Øinene, stønnet haardt og bad os vende hans Ben, da det gjorde saa ondt. Begge hans Ben var brudt, men vi søgte at lægge dem i den bedst mulige Stilling. Han søgte selv at være behjælpelig med at faa en lidt anden Stilling paa Baaren; men dette orket han ikke, faldt tilbage udmattet paa Leiets og luffet Øinene. Vi skyndte os afsted til Hospitalet i A— saa fort vi kunde med forsigtig Rjøring. Da vi aabnet Døren til Ambulancen efter at være

Tiden er tilhuse, opsendes en lysende Raket eller Lysbombe. Hele Omegnen blir sterkt belyst i de saa Diebliske den er oppe, saa jeg kunde tydelig se Konturerne af Skyttergravene omtrent en halv Mils Wei herfra. Mens Lysket brænder spytter Maskingeværerne i et væk. Maaſke en eller anden ſtakkars Soldat har ſaat i Opdrag at begi ſig ud paa "No Mans Land" for at udfpeide Terræn og Forholde, eller i et andet Grinde. Pludſelig overraſkes han af dette blændende Lys og blir en let Skydeſkive for dem ſom ligger paa Vagt. Dette ſom foregaar her i min umiddelbare Nærhed er uden Tvil kun en ſtereotyp Gjenta-gelſe af det ſom foregaar Nat efter Nat langs hele Strækningen lige fra Schweiz til Nordſjøen.

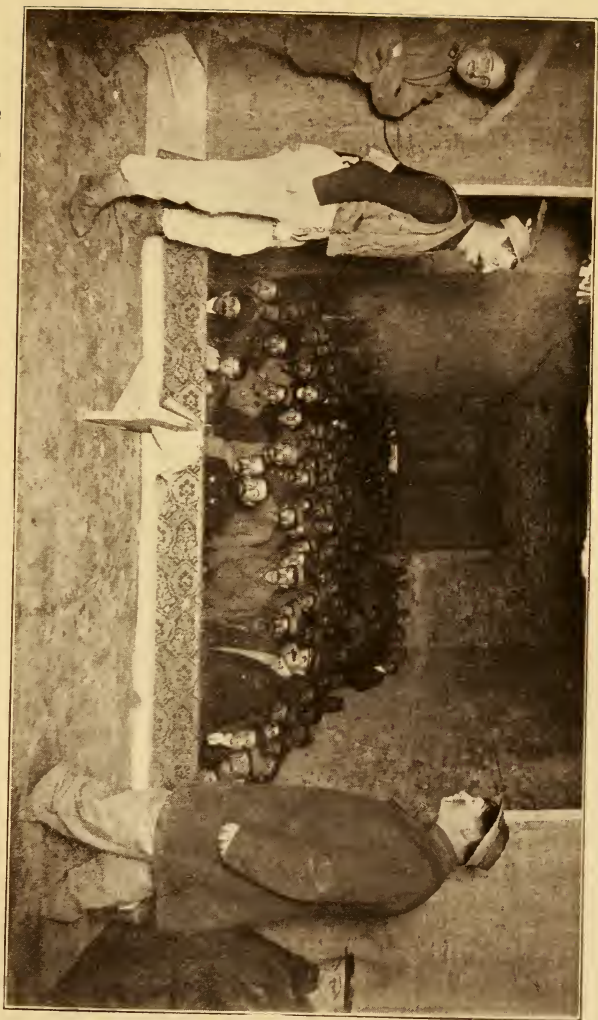
Efter at dette kunstige Lys sluktes, synes Mørket saa meget intensere. Mens jeg stod der og lytted til Kanontordenen og Granaternes Susen gennem Luften i sit dødbringende Grinde samt fordybet i Tunderinger over hvad dog i Grunden Meningen kunde være med dette frøgtelige Skuespil, skvat jeg ved at føle

noget fryde over mine Fødder. Det var for
mørkt til at se hvad det var; men antagelig var
det bare en stor Rotte, da det mhyldrer af dem
her allesteds.

Atter kaster disse kunstige Nordlys et blankt
Lysstjær over Egnen. En Trop Soldater drav
hen ad Landeveien, der gaar lige forbi Sta-
tionen. De er paa Wei til Skyttergravene. Mon
de vil kunne marschere tilbage, eller mon de vil
maatte føres tilbage i Ambulance? Kanskje de
slet ikke vil komme tilbage, men bli jordfæstet
paa en af de mange smaa Gravpladse, der er
indviet nær Fronten. Her vil de da faa hvile
i Fred i Nærheden af det Sted, hvor de bragte
sit største Offer for det Frankrige, som de elsket
saa høit.

Den 31te October.

Paa Veien til A— i Eftermiddag stanset jeg lidt for at se paa et Regiment bli mønstret af General D— og tillige se ham uddele Dekorationer til enkelte af Soldaterne. Den store Eng ved Siden af Veien var næsten bedækket af Soldater. De forskjellige Kompanier med sine

En Teaterforestilling og Aftenunderholdning inden Studiede fra tyfte Sammen.

Den 5te November.

Det er ganske spændende at staa udenfor Stationen her og lytte til Susningen i Luften fra de store tyske Granater. Omkring 30 blev sendt i Retning af Byen R— for en liden Stund siden. Omtrent samtidig aabnet de franske Batterier der i Haugerne en frygtelig Ild paa de tyske Skyttergrave. Skydningen varte bare i nogle faa Minuter. Jeg kunde se Granaterne explodere over de tyske Løbegrave.

Idag er jeg her sammen med Mr. Slagg, der ifølge en Forandring i Ordningerne reiser tilbage til A— igjen iaften, hvorpaa en af de andre kommer herud. Idag spiste vi Lunch hos Kommandanten igjen og som vanlig fik vi os et hypperlig Maaltid Mad og fik tilbringe en hyggelig Stund der. Mens vi sad ved Bordet fik Verten Besøg af Mr. Harjes, Mr. Norton og Jack Philipps tilligemed en fransk Løitnant, der blev introducert som Chef for vort Ambulanceforps.

Den mest spændende Oplevelse jeg har haft

Brag som af en vældig Explosion. Oppe paa en Haug ved Siden af Veien, omtrent 100 Fod fra hvor jeg befandt mig i Diebliffet, steg en svær Spile af Røg, Muld og Grus tilveirs. Inden et Sekund begyndte Smaaasten at hagle paa Taget af Ambulancen og omkring Ørene mine. Der er en noksaa stærk Stigning paa Veien derfra til Stationen. Jeg tænkte en anden Bombe kunde komme sættende efter denne første endog i næste Dieblif, saa det var bedst at skjynde sig afsted. Jeg gav den gamle "Ford" al den Gas den kunde svælge og ramlet afsted saa fort den orket, skjønt jeg syntes det gik uheldig langsomt. Alligevel, frem kom vi, hæseblæsende, baade "Ford"en og jeg. Baade Flagg og Buck kom ud for at møde mig. Min "Ford" lod jeg staa der og ramle efter at jeg var kommet frem. De spurte mig, om der var noget iveien med Maskinen, de syntes den bar sig saa ilde. "Maskinen er all right," svarte jeg. "Det som Dere hører banker er ikke "Ford"en, men mit Hjerte!" Derpaa fortalte jeg om Tildragelsen paa Veien hid.

Den 6te November.

Daften fulgte jeg Mr. Flagg som dennes Medhjælper paa de natlige Ture til Hospitalet med Saarede. Da vi maatte kjøre uden at ha Lys tændt, var det nødvendigt at kjøre meget langsomt for at undgaa Sammenstød med Ammunitionss- og Proviantvogne, der kom og gik i en uftanselig Strøm. Mens vi holdt udenfor det militære Hospital i L—, hørte vi pludselig denne frygtede Susen i Luften komme nærmere og nærmere indtil den opløste sig i et skræffelig Brag ganske tæt ved. Dette gjentog sig flere Gange og Muld, Grus og Sten fløi omkring os i en ubehagelig Nærhed. Tyskerne havde altsaa foretaget sig at bombardere Byen igjen. Vi havde fire saarede Soldater i Ambulancen. Heldigvis var de ikke værre, end at de kunde sidde i oprejst Stilling. Vi skyndte os med at faa dem ind i en bombesagt Hvælving under Ruinerne af et Hus. I mindst en halv Time holdtes Bombarmentet gaaende; men saa blev det stille. Vi fravlet os op paa Overfladen for at se hvad der kunde være igjen af Byen og af Ambulancen.

Heldigvis var Ambulancen i god Behold, skjønt flere Granater var faldne og exploderte ganske nær hvor den stod. Skyndsomst mulig fik vi de Saarede op i Ambulancen og drog videre.

Den 7de November.

Kloffen syv idagmorges kom et Bud fra Hospitalet ind i vort Sovestværelse med Underretning om, at den Ambulance, hvis Tur det var at gaa til B—, skulde afgaa strax og ta en alvorlig syg Soldat med til Souilly. Da det var min Ambulance som stod for Tur, stod jeg op og begyndte at prøve Maskinen. Denne skabte sig vrang og vilde ikke røre paa sig. Weiret var temmelig koldt og den tjæreholdige Olje, som var brugt, var størknet til, saa næsten alle Dele af Motoren var ligesom groet sammen. Efter at jeg havde strævet med den en Stund uden at kunne faa Liv i den, kom Simmonds til med sin "Packard" og tog min "Ford" paa Slæb. Paa det Vis fik vi endelig "Ford" en kviknet til saapas, at den kunde gaa af egen Drift. Vi hentet den syge Soldat og begav os paavei til Souilly.

Levningerne af et fransk Batteri efterat Tyskerne var
blit færdig med det. Dette var nær Verdun.

Den 14de November.

Da "Gutterne" herom Dagen kom ind fra Skyttergravene ved A— og B— berettet de om en fjelden stor Aktivitet i disse Egne i de sidste Dage. Nogle havde været med i et Angreb med Gas. Franskmændene havde udsendt Gasskymen; men pludselig snudde Vinden om og blæste Gasen tilbage paa de franske Linjer.

Da Bush og Philipps gjorde en Eftermiddagstur til Fronten var Veien mellem L— og R— under Bombardement. Mudder og Grus faldt om Ørene paa dem, men de kom frem helskindet. Mens de var i L— faldt nogle Granater der. En af disse Granater faldt lige over en "Abai" eller en af disse underjordiske Guler, der er gravet til Beskyttelse mod Bomber. I dette Tilfælde blev dog fem Personer dræbt og flere blev saaret. Nogle af Mændene, som var i Gulen, havde staaet udenfor, da Bombardementet begyndte, men havde faaet Befaling til at gaa under Tag. Muligens var de ikke blit dræbt, hvis de havde staaet udenfor; men paa

samme Tid er det dog altid klogest at begi sig ned i et "Abi", naar Granaterne begynder at explodere i ens Nærhed. En af de Soldater, som dræbtes i Gulen, var en fjæf, ung Mand, som jeg var blit kjendt med og som pleiet at synge paa Koncerterne i A—.

Den 17de November.

Saften sidder jeg ved den aabne Peis her i den underjordiske Station i B—, spiser "Judge" og samtaler med Bill Bullard. Noget grovt Sukker, Chokolade og lidt Smør blev overladt os af Proviantforvalteren og i Eftermiddag, mens Bill holdt paa at reparere sin Automobil, lavet jeg lidt "Judge", som virkelig blev bedre end jeg havde ventet. Mens jeg holdt paa at fuge denne over det aabne Ildsted, holdt franske Artillerister paa at skjde efter en tyff Aeroplan, der seilet høit oppe i Luften, men lige over vore Linjer. En Splint fra en Granat faldt ned gjennem Skorstenen, traf Grunden hvori min dyrebare "Judge" holdt paa at fuge, og havde saa nær væltet hele Stasen.

trent to Sommer Sne. Veiene blev for det
 meste noksaa "slushy" og paa nogle Steder, hvor
 Sneen ikke smeltet men blev pakked haardt sam-
 men, gjordes Veiene meget glatte. Ontrent
 Altsammen fem var vi paa Hjemvei fra en Tur i
 Retning af Verdun. Jack sad ved Styrhjulet.
 Løjtnanten, Hovedlægen og jeg var de andre
 Personer i Automobil. Vi kjørte med beth-
 delig Fart og da vi kom til et islagt Stykke af
 Veien, gled Automobil og væltet ud i Grøften
 ved Siden af Veien. Automobil væltet fuld-
 stændig over, saa den hvilet op ned. Dens
 "Top" var dog oppe og det blev os til Beskyt-
 telse mod at saa den tunge "Touring Car"
 hvilende paa os. Vi kom os alle ud og fandt
 at ingen af os var kommet nærværdig til-
 skade. Jeg var bange for at der skulde gaa Ald
 i den væltede Automobil, men heldigvis blev
 ikke dette Tilfældet.

Den 10de December.

Det slog mig nu at det er Søndag idag.
 Der gjøres ikke nogen Forskjel paa Søndag og

Mandag her ved Fronten. Det samme Arbeide udføres paa Søndag som paa andre Dage.

Der skulde ha været afholdt en Mønstring af vort Korps for nogle Dage siden ved en General. Vore Automobiler blev vasket og oppudset og opstillet langs Veikanten. Vi Kjørere gennemgik samme Proces og stod der stive og stramme med Staalhjelme paa Hodet og Gasmaske hængende ved Beltet. Denne sidste Indretning er just ikke nogen "thing of beauty", og de fleste af os tar os bedre ud naar vi har den hængende ved Beltet end naar vi bærer den for Ansigtet. Generalen fik dog Forsald, saa vi blev mønstret af Hovedlægen og en Løitnant som Generalens Stedfortrædere. Denne Løitnant bragte os en Takkeadresse fra Generalen for den heltemodige og ufortrødne Maade hvorpaa vi havde udført vort noble Arbeide. Han bad os tillige om at holde os i god Beredskab; thi vi vilde bli opfordret til at udføre anstregende og farefuldt Arbeide i nær Fremtid.

Taften tog jeg mig en lang Spadsfætur,

halv sex igjen. Vi venter at komme i aktiv Tjeneste der.

Jeg har vist glemt at notere, at Jack Philipps, vor Chef, blev sendt til et Hospital i Paris igaar, lidende af Gulsot. Det antas, at han paadrog sig denne under vor Automobilulykke forleden.

Den 13de December.

Nu er jeg tilhuse i Chateau Willemont, der ligger ved Floden Meuse lige overfor Verdun. Gaarden eiedes tidligere af en Ljfer og Hovedbygningen er ikke saa ilde medfaren, skjønt nogle af de tilstødende Huse er skudt sønder og sammen og ligger i Ruiner. Vi faar opholde os i en varm Stue og jeg har fundet mig et koselig lidet Klot til Sovestue.

Den 14de December.

Jeg er netop kommet tilbage fra Bar-le-Duc, hvorhen jeg reiste idagmorges for at hente Kenneth Philipps' "Ford", der var under Reparation der. Vi forlod Bar-le-Duc omtrent

En Del af Byen Verdun. Domkirken sees i det fjerne.

Kloffen halv ni i aften. En Læge kjørte sammen med Dabignon i dennes Automobil og Hetzel kjørte med mig. Vi var ikke kommet langt, før noget kom i Ulave paa Maskinen. Efter at dette var ordnet gik det glat en Stund; men saa sprang en Hjulring. Da vi havde raadet Bod herpaa, skapte Lysene sig vrange. Dette blev ogsaa rettet paa. Fra Souilly til Dugny kjørte vi i en forrygende Snestorm. I Dugny forlod Lægen os. Der mødte vi S. Roof og Kenneth Philipps, der havde ført saarede Soldater fra Verdun til Kirken i Dugny. De fortalte, at det var begyndt at gaa livlig til i den Egn hvor vort Korps var stationert. Det lar til at Franskmændene angriber i aften og det siges at et andet Angreb er planlagt for imorgen tidlig. Drake fortalte mig, at imorgen skal vi begynde at kjøre den Wei, som gaar paa den anden Side af Høien bortenfor Verdun. Det bethyr at vi vil faa fuldt op at bestille og at der vil bli nok af tykke Granater til at explodere rundt Ørene vore til at fordrive al Rjedsommelighed og Ensformighed.

hele Dagen og Rjørerne meddeler, at der har været en svare Kamp. Veiene er blit ramponert af Bomber og det har hændt flere Gange at Bomber er faldt i Nærheden af hvor en Ambulance befandt sig. Da Pierce kom kjørende paa en af sine Ture faldt en Granat paa Veien lige foran ham, saa baade han og Automobilten blev overdænget med Grus og Smuds.

En af Kjørerne var nødt til at gjøre Holdt, mens Beiarbeidere fyldte et digert Hul, som en Bombe en kort Tid i Forveien havde sprængt midt i Veien, uden at levne Plads til at passere paa Siderne. Nogle af Ambulancekjørerne havde nu stræbet i 24 Timer itræk, og det er ikke til at fortænke dem i at de klagede over Sult og Træthed, da de blev afløst. Da jeg for Diebliffet ikke har nogen Ambulance, har jeg tjenestgjort som Kjører af en Proviantautomobil. Jeg har dog Haab om at faa en Ambulance anvist imorgen.

Bore Gutter, der kommer hid fra Slaglin-
jerne, beretter at Franskmændenes Angreb var
vellykket og at de opnaaet det de havde sat sig

som Maal. Tropperne har avancert tre Kilo-
 meter, indtæt to Landskhyer og tæt omkring 7000
 Tyskere tilfange. Veiene er fyldte med tyske
 Fanger, der mascherer tilbage fra Fronten. De
 er overladt fuldstændig til sig selv. Hverken
 Soldater eller Polisi ledsager dem. De synes
 at være vel tilfreds med at være udenfor Skud-
 vidde, selv om de er Krigsfanger. Mange er
 meget unge, bare Unggutter, og nogle synes at
 være fuldstændig vettfræmte. Flere af vore
 Ambulancer havde faat sig et større Forraad af
 tyske Hjelme. Disse havde de faat fra Fangerne
 langs Veien. Saarede blir ført fra vore Front-
 linjer og vore mest fremskudte Redningsstationer
 paa Trillebogne og Baarer af tyske Fanger. De
 har udført dette farefulde Arbeide meget sam-
 vittighedsfuldt.

Med Hensyn til Franskmændenes Behandling af tyske Krigsfanger kan jeg oplyse, at jeg har set ikke saa lidet af denne Side af Krigsforsjelen, og ikke i noget Tilfælde af det som jeg har set har tyske Krigsfanger noget at beklage sig over. I de allerfleste Tilfælde faar de tyske

efter at deres Saar foreløbig var blit forbundet, de bares til vore Automobiles. Vi førte dem da til en Landsby bagenfor Slaglinjen, hvor en Kirke var blit indrettet som Hospital og "Sorting Station". Det var kun de alvorlig saarede som blev ført i Ambulancer. Siden der var saa mange saarede maatte de som paa nogen Maade selv kunde gaa, hinke tilbage til Redningsstationen som bedst de kunde selv. Derfra blev de saa ført med Godsautomobiles eller hvilkensomhelst anden Skjds som kunde opdrives. I de Dage ydede vore store "Packard" Ambulancer uburderlige Tjenester; thi de var istand til at føre langt flere saarede paa en kort Tid end de mindre Vogne, som benyttedes af flere amerikanske Korps ved den franske Front.

Hvor bedækket med Søle var ikke de Soldater, som deltog i dette Angreb, efter at Slaget var over! Soldaterne i de mest fremskudte Slaglinjer ved Verdun kan ikke som paa de fleste andre Steder paa den vestlige Front beskytte sig i Skyttergrave. Derfor har Soldaterne søgt Dækning der, hvor de har kunnet finde den, helst

i Huller gravet af exploderende Granater. Disse Jordhobninger eller Huller er dog som oftest halvfylde med Vand. Nogen Søvn for Soldater i disse fremskudte Stillinger kan der ikke være Tale om. Flere Soldater har fortalt mig, at de ikke har sovet paa en hel Uge og at de har maattet kjæmpe, spise og hvile mens de stod i koldt Vand og Søle til over Knæerne.

Veiene hvorover vi fører de saarede fra de underjordiske Redningsstationer til de improviserte Hospitaller blev bombardert uden Ophold. Enkelte Veistrækninger var dog mer udsat for Bombardement end andre. Heldigvis var ikke Grunden frossen og om en Bombe faldt i den exploderte den ikke men opsendte kun en Spile af Muld og Grus, der i sit Fald ikke gjorde syn- derlig Skade om man blev truffet af noget af den. Faldt derimod Bomben paa den haarde Landevei, exploderte den og sendte Staafliser i alle Retninger. Vort Korps kom fra det nok saa heldig, thi ingen af vore Rjørere blev saaret skjønt flere Ambulancevogne blev gjennemboret af Stykker fra exploderte Bomber og flere af vore

Bogne blev overstrøet med Muld og Grus. Nye Gul efter Bomber kunde opdages i Weiene ret som det var og stundom kunde vi bli forsinket ved at thyse Krigsfanger holdt paa at reparere Weiene saa vi kunde komme frem.

At kjøre over disse Weie om Natten uden noget Lys og kanhænde i et filende Regn kræver Forsigtighed for ikke at dumpe ned i et Gul efter en Bombe. Desuden maatte vi ikke komme iveien for Artilleri- eller Proviantvognene, der hele Natten igjennem førte Ammunition og Proviant til Fronten. Dertil var vi ret som det var udsatte for at rende paa en død Hesteskrot der laa midt i Weien og dette voldte mange Banskeligheder og Forsinkelser foruden Udhaling af Lidelserne for de Saarede som laa i Ambulancen.

Til sine Tider var Kanonerne saa virksomme at man neppe kunde skjelne noget enkelt Skud. Det var kun et sammenhængende, frygtelig Brag og om Nætterne var hele Eggen oplyst af Glimtene fra Kanonerne og Explosionerne af

Billede fra det Indvendige af Domkirken i Verdun.
Omend Kirken er ilde medfaret, er Støtten af Maria og
Jesús-Barnet uskadt.

Granaterne saa der ikke var nogen Trang til specielle Infende Granater.

I disse sidste Dage har vi hørt adskillig om
Thysernes Fredsproposition; men det ser ikke ud
til at denne vil ha nogen Virkning her.

Den 16de December.

Mr. Simmonds kjørte netop forbi. Han stanset og fortalte, at han havde kjørt Serjant Demangeac til Dugny i sin Automobil og at Serjanten var nok saa alvorlig saaret. Det var denne Mand, som elskværdig havde vist mig omkring i Skyttergravene ved P— og hvem jeg oftere havde spist Middag sammen med hos Kommandant der. Simmonds berettet ogsaa at Løjtnant Gelibart, en Specialven af Rip Flagg, og som havde været saa opofrende ligeoverfor vort Ambulancekorps, mens vi var stationert ved Ambly, ogsaa var blit saaret og sendt til Hospitalet idagmorges. Jeg har en Fornemmelse af at det ikke er som det bør være, at vore prægtige franske Venner maa udsætte sig for tyske Rugler, mens vi Amerikanere har

Lov til at holde os udenfor Skudvidde, forholdsvis da.

Efter at ha spist Lunch fulgte jeg Claude Marcel ud til Fronten. Vi førte gennem Verdun og derpaa omtrent tre Kilometer videre, hvor en Redningsstation var oprettet. Verdun frembyr et underlig Skue. Bygningerne laa i Ruiner paa alle Kanter. Det var med stor Spænding jeg betragtet alle Ting omkring mig paa denne min første Tur gennem Byen. Dette var altsaa den By, som næst efter Paris var mest eftertragtet af Tyskerne og som de forgjæves havde udgitt Strømme af Blod og ødslet Tusener af Menneskeliv paa for at faa den i sin Besiddelse.

Med Indfjørselen til Byen fra vor Retning fæstedes vor Opmerksomhed især paa Citadellet, den massive, høitliggende Fæstning. Disse Forsvarsverker, der saa ud til at være uindtagelige, syntes ikke at ha tat synderlig Skade af det frygtelige Bombardement som de har været udsat for. Lidt længer oppe i Byen kom vi til Centraljernbanestationen, der, skjønt den var blit haardt beskudt, alligevel stod med opreiste,

omend sønderfudte Bægge. Paa Stengulvet inde i Bygningen havde Soldater tændt flere Baal, hvor de holdt paa at opvarme og tildels koge sig Mad. Den store Domkirke paa Høiden havde oftere tjent som Skjedeskive; men paa Afstand saa den ud til at ha trodset de tykke Bomber og havde beholdt sin imponerende Form nogenlunde ubeskaaret. Af det betragtelige Antal moderne Forretningsfolk som jeg saa i Forretningsstrøget, var det let at skjønne at Verdun havde været et livlig Forretningscentrum før Byen blev ødelagt. Paa et Hjørne der stak ud til Floden Meuse, saa jeg ogsaa et stort Skilt for amerikanske Varer, nemlig Singer Symaskiner.

I vor første Station laa der mange saarede Soldater. Paa saadanne saarede, der var istand til at gaa, var der blit fæstet en Lap med Paa=skriften "saaret", og saa var de blit sendt bag Vinjerne til "Stationerne". Det var ynkelig at se nogle af disse komme hinkende frem til Stationen, dertil halvt bevidstløse, overvældet af det skræffelige, de havde gennemgaat. Der var megen Søle allesteds og flere af Soldaterne var

fuldstændig bedækket med Søle fra Gudsaaale til Hovedisje. Tykke Tjanger gjorde Tjeneste som Tørere af franske Saarede til Stationerne og udførte dette Arbejde meget hensynsfuldt. De var eller trillet de Saarede saa forsigtig som om det var en af deres egne Behandlingen gjaldt. Nogle af Tjangerne fortalte mig, at de havde ikke sovet paa otte Døgn.

Der er fuldt op af Kanoner allesteds i Nærheden af denne Station, og Drønnet fra disse er rent frygtelig. Vi kan næsten ikke høre Fiendens Granater naar de kommer susende og exploderer her i Eggen, da denne Ulyd blir overdøvet af det Leven, som vore Kanoner holder. Fienden synes at ha rede paa, hvor vore Kanoner ligger; thi Terrænet omkring Batterierne ligner en opløiet Alger, bare det at Granaterne pløier dybere Furer end kan pløies med Plog. Paa Tilbageveien fra Stationen, hvorfra jeg førte saarede Soldater, og netop som jeg førte gennem Verdun, hørte jeg to Granater komme susende gennem Luften og explodere ikke langt fra hvor jeg var.

Davis' Maskin gik i Baglaas i aften mens han skyndte nogle Saarede. Jeg hentet min "Gelden Truck" og tog hans Ambulance paa Slæb saa de Saarede kom frem til sit Bestemmelsessted.

Mr. Harjes, vor "big chief", han som har skjænket Hæren dette Ambulancekorps og betaler Udgifterne forbundne med dets Drift, kom herud i aften for at se hvorledes det staar til. Han siger at naar han er i Paris og kommer i Misstemning under sin Omgang med den civile Befolkning, tar han sig altid en Tur ud til Fronten. Det som han der faar se og den Stemning som der raader indvirker saaledes paa ham, at han glemmer de irriterende Smaating som han kan støde paa i Hverdagslivet og han faar atter Mod til at se stort paa Tingene.

Den 17de December.

For omtrent en Maaned siden var de franske Abiser fyldte med Artifler om Kapt. de Beauchamps, der blandt meget andet fløi fra den franske Front til München i Bayern, hvor han

fastet Bomber paa Jernbanestationen, hvorpaa han fløi over Alperne og steg ned i Italien. Da jeg i aften opholdt mig i vor Station ved Fronten blev denne tapre Soldat bragt ind som Lig. Han var blit skudt gennem Diet og dræbt af en Kugle fra et Maskingevær paa et tysk Aeroplan og var falden ned i Skogen ikke langt fra vor Station.

I Verdun fandt jeg mig idag en vakker "Souvenir", nemlig et 65 Mm. Patronhylster, omdannet til en Blomsterpotte. Indskriften: "Verdun, 1916", er indgravet paa den.

Den 18de December.

Idagmorges fjørte jeg over til Bar-le-Duc i Mr. Garjes' Automobil. Der hentet jeg en "Ford", som var blit repareret, og fjørte denne tilbage til vort Korps.

Jeg blev fulten mens jeg opholdt mig i Bar-le-Duc og jeg gif derfor ind i et lidet Konditori, hvor jeg forspiste mig paa disse smaa, lækre Kager, som de franske Bagere forstaar at gjøre saa velsmagende. Jeg kom til at tænke

Søstende en faaret framf Sølbout op i et Søspitalstog, her skal afgaa til et Søspital.

Al. 2 Morgen, 25de December.

Jeg er netop kommet tilbage fra Verdun. Mens nogle af os sad omkring Ilden ved 9-Tiden igaaftes og fordrev Tiden med at synge fjendte Sange, kom Humphrey Parsons ind og bad Doc. Place om at føre fem alvorlig saarede Soldater til Hospitalet i Dugny. De var nede paa Veien i hans Ambulance, der ikke kunde gaa længer paagrund af Maskinsfæde. Jeg fulgte Doc. Place og vi overflyttede de Saarede til hans Ambulance. Soldaterne led svære Smærter og jamret sig høit. Paa den ene var en Del af Ansigtet skudt væk og det ene Øie hang ned over kinden. Og saa de andre var ilde tilredt. Det var et sørgelig Syn for os og en endda sørgeligere Juleaften for dem.

Vi førte vore Saarede til Dugny, hvorpaa Place og jeg førte til vor Station i Verdun, der var henlagt til det militære Klubhus i Byen. Vore Kamerater, hvis Tur det var at staa til Tjeneste i Stationen iaften, havde fundet sig tilrette i et stort Modtagelsesværelse, der havde en aaben Peis og dertil noget som saa andre

Bærelser der i Byen kunde opvise, nemlig fire ubeskadigede Vægge. De af det franske Ambulancelægekorps, som var i Tjeneste i aften, foretrak at holde til nede i Kælderen, hvor Granaterne ikke kunde naa dem; men vi vilde helst ha vort Tilhold oppe i Bygningen, hvor vi ihvertfald kunde faa frisk Luft. Vi leiret os i Nærheden af Stedet, hvor vi sad til henimod 1-Tiden idagmorges; men da der ikke var stort at bestille, fulgte jeg Buss, der førte en Apoplektiker til Hospitalet, tilbage til Chateau Villemont.

J u l e d a g — 2 5 d e D e c e m b e r .

Denne Dag har ikke været stort anderledes end andre Dage, hvad det militære Arbejde angaar. Kanonerne har tordnet hele Dagen og henimod Aftenen kom nogle tyske Granater fusende og exploderede i Nærheden af vort Chateau. I Madveien har dog Juledagen været storartet; thi vi fik os en prægtig Middag, rigtig en Julemiddag. Grundet paa Mr. og Mrs. Garjes' og Mr. og Mrs. Kemps venlige Om-

vi kom dertil netop tidnok til at naa 10.15 Toget. Jeg fik førsteflaskes Billet og ankom til Paris ved 4-Tiden.

Seg bar mig viſt underlig ad da jeg ankom til Paris. Jeg frygter for jeg glodde paa alt og alle, ſanſke meſt paa Rvindfolkene; thi efter at ha tilbragt tre Maaneder ved Fronten uden at ſe et Skjort, bare Soldater hvor man vender ſig, tog Pariſer-Rvinderne ſig ud ſom Nymfer eller overjordiske Skabninger. Alt forbundet med det borgerlige Liv tog ſig fremmed ud for mig.

Saften var jeg oppe i Luna Park, hvor jeg traf nogle af mine Venner der er knyttet til det amerikanske Ambulancekorps og desuden traf jeg nogle Ghverer fra Lafayette-Korpsjet.

Den 29de December.

Seg forlod Paris igaaftes og ankom til Cannes ved Middagstider idag. Paa Toget som jeg reiste med var ogsaa Mr. W— af det amerikanske Ambulancekorps og hans franske Brud. De var ude paa sin Bryllupsreise og

undertiden var de næsten pinlig "jæte" mod hinanden — syntes nu jeg da. Dette er et deilig Strøg at reise gjennem paa Bryllupsreise; men jeg for mit Vedkommende vilde nu helst foreta en saadan Reise sammen med en Brud fra Amerika.

Der er stor Forskjel paa det folrige Schd-
Frankrige og den sure, kolde og sølede Meuse-
Dal, hvor Hærene ligger. Denne Del af Landet
har heller ikke været truet af Fienden. Selv-
følgelig er man dog lige interessert i Krigen
og følger dens Gang ligesaa ivrig her som andre
Steder i Landet. Der var altid en svare Træng-
sel hvergang de officielle Bulletiner blev
opslaat.

I Eftermiddag førte jeg rundt Byen le-
dende efter etpar Veninder fra Canada, som jeg
vidste virket som Sygepleiersker i et Hospital
her. Jeg fandt dem endelig og tilbragte en
meget hyggelig Aften hos dem.

Den 1ste Januar 1917.

Nu er jeg kommet til Nice og hilset det nye
 Mar velkommen her paa Hotellet. Paa Slaget
 tolv istemte Orkestret Marseillaisen og alle rejste
 sig. Der var dog ikke den Fyr og Flamme i
 Foredraget som jeg havde ventet. Formidda-
 gen tilbragte jeg med at se mig om i Nice, hvor-
 efter jeg gik over til Monte Carlo, hvor jeg an-
 kom ved 1-Tiden. Efter at ha indtaget en let
 Lunch i Cafe de Paris og set mig omkring lidt,
 fik jeg høre en prægtig Koncert af et udmerket
 Symfoniorkester i Casino-Teatret. Efter Kon-
 ferten forsøgte jeg at faa Udgangskort til den
 verdensbekjendte Spillesal; men fordi jeg var
 Militær og desuden ikke kunde fremlægge do-
 kumentariske Beviser for at jeg tilhørte denne
 eller hin Stand, blev jeg nægtet Udgang. Da
 flere Døre stod aabne kikket jeg alligevel ind
 paa Afstand. Der var ikke saa faa Spillere;
 men næsten udelukkende ældre Folk, saavel
 Kvinder som Mænd. Den største Ro og Orden
 hersket.

Da jeg flentret langs en af de smale Gader

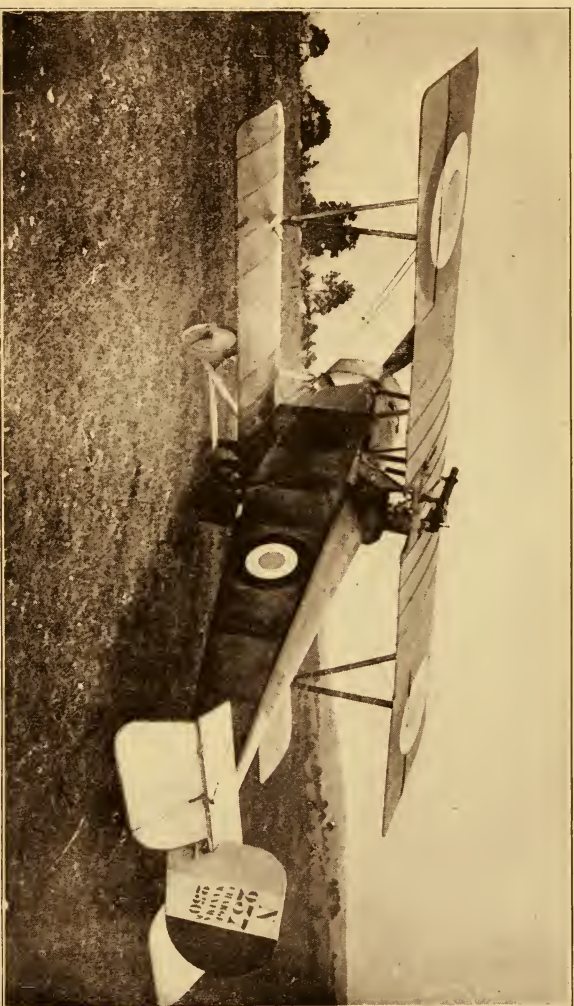
i Monaco iaften, blev jeg forbauset ved at høre engelsk flerstemmig Korsang. Det var en Flok engelske "Tommiess" som var ude paa Ferie og som gav sine Tølelser Lust paa denne Maade.

Den 6te Januar.

Nu er jeg kommet tilbage til Bar-le-Duc igjen og agter mig ud til vort Korps' Hovedkvarter imorgen tidlig. Der er noksaa mange franske Soldater af alle Aaben her i Hotellet iaften. Officerer og Menige omgaas hinanden som ligestillede Kamerater her.

Den 7de Januar.

Kameraterne fortæller mig, at det har gaat noksaa livlig til her i Egnen mens jeg har været borte. Flere af Ambulanceskjørerne har været pinlig nær ind til exploderende Granater saa Splinter fra disse har trængt sig ind i Automobilene; men ingen af Kjørerne er hidtil blit rammet.

Enaa, hurtigflyvende fransk Microplaner. Paa det øverste Luftskib kan det hurtigflyvende
 Uebær samt det franske Flag, malet paavingerne og Stjerten, sees. Dette Maskinebær kan af-
 flere hundrede End i Minutet.

Den 8de Januar.

Netop som vi sat tilbords ved 12-Uden idag — vi var omkring 40 i Tallet — blev der en pludselig Stans i Konversationen og alle duffet uvilkaarlig Hoderne. Det var den velkjendte, uhyggelige Lyd fra en ankommende Granat som hørtes. Nærmere, nærmere kom den som om dens Bestemmelsessted var Spisestuen hvor vi sad. Heldigvis gik den over Huset og faldt i Gaarden et lidet Stykke borte. Efter denne kom 11 andre med korte Mellemrum; men ingen rammet Huset, skjønt alle faldt og explo- derte med svære Brag lige i Nærheden. Ap- petitten blev just ikke befordret ved denne Taf- felmusik.

Den 10de Januar.

Skaar var jeg i Ambulancetjenesten i Verdun, og i de 24 Timer, jeg tjente, gjorde jeg fire Ture fra Fronten til Redningsstationen i Verdun. Jeg førte den "Ford" Ambulance, som Whitney Warren har havt. Han har nemlig udtjent sin lovede Tid og skal reise tilbage

til Amerika. Jeg har hørt at han vil bli tildelt Krigsforset for opofrende og tro Tjeneste.

Til sine Tider igaar var der en forrygende Snestorm, rigtig en "Blizzard". Efter Mørket faldt paa var det noksaa vanskelig at komme frem til Frontstationen, da vi ikke fik Lov til at tænde Lys og Beiene var saa optat af Ammunitions- og Proviantvogne. Desuden var der blit fuldt af Huller i Beiene, gravet af exploderende Bomber og der kom stadig nye Forhindringer af denne Art. Naar en Kjører paa Tilbageveien opdager et nyt farlig Sted i Beien, meldte han dette paa Stationen i Verdun. Der var et sterkt Skin fra Kanonerne, posteret nær Beien, hver Gang et Skud blev affyrt; men dette Lys var saa skarpt og forklarig at vi blev blændet og maatte ofte stanse Automobilten efter et Skud, indtil Øiet kunde bli vant med Mørket igjen. Det var dog oftere Tilfældet at disse Lysglimt fra Kanonerne var til stor Nytte for os, idet vi fik se Forhindringerne som var i Beien.

Omtrent Kloften tre idagmorges fik jeg to

før jeg saa en vældig Explosion omtrent 75 Yards fra hvor jeg var. Derpaa kom tre andre Granater fusende og disse faldt ogsaa lige i Nærheden. Det var ikke frit for at Hjertet flytted sig længer op mod Halsen paa mig. Goure, en af vore Mænd, stod ved Indgangen til vor Station og saa Granaterne explodere nær mig og han ventet hvert Øieblik at se min lille "Sitney" splintres, sa han.

Et Stenbrud nær vor Chateau blev heftig bombardert idag. En voldsom Skjødning vedligeholdtes udover Eftermiddagen og Aftenen idag i denne Egn. Det var et øredøvende Drøn uden Stans. Efter at Mørket faldt paa saa det ud som om vi var omgitt af et Ildhav.

Den 14de Januar.

I de sidste Par Dage har jeg gjort de regelmæssige Ture til Verdun i Tjenesten. Der har været den vanlige Aktivitet af Artilleriet paa begge Sider. Alvorlige Tanker trænger sig ind paa en, naar han fører en Ambulance fuld af saarede Soldater over disse Veie, der

jaa hyppig beskjedes af Fienden. En Granat kan komme i hvilket som helst Dieblif og sætte Rjøreren i samme uheldige Tilstand som de Saarede han kjører er i.

Vi ſkal flytte herfra imorgen og nogle ſom tilhører vor Hærafdeling er alt reiſte. Vi ſkal ſaa os en liden Ferie og ſkal reiſe til en liden By i Nærheden af Bar-le-Duc. Vor Afdeling miſtet nokſaa mange Mænd i det nylig ſtedfundne Angreb, ſaa det er blit nødvendigt at reorganisere denne Hærafdeling og deſuden gi de tapre Mænd ſom deltog i Angrebet og ſom endnu er ilive en ſaare vel fortjent Hvile.

Vort Ambulancekorps skal saaledes følge med denne Hærafdeling og faa os etpar Ugers Hvile fra den spændende og anstrengende Tjeneste. Vi har været stationert ved Verdun i omtrent en Maaned nu og jeg er blit nok saa godt kjendt i Verdun. Det er dog kun Skelettet af Byen som staar igjen. Ruiner og Stenheber ligger igjen hvor før stod staselige Forretningslokaler og vakre Beboelseshuse.

Paa samme Tid som Hærafdelingen re-

To af vore Ambulancer nær en Redningsstation, beliggende kun en halv Mil's Vej fra de tyske Skyttergrave. Tilvenstre paa Billedet sees en fransk Mølle, der er blit ødelagt af tyske Granater.

vi havde spist Middag i aften sang og musicer-
te vi i Spisestuen. Det gamle Par, Bedstefor-
ældrene, der hører til paa denne Gaard, var
ogsaa tilstede. Manden, der er 89 Aar gammel,
sang en Sang og Claude Marcel fik overtale
ham til ogsaa at træ en Dans med sig.

Her kan det være paa sin Plads at nævne
nogle af mine Arbeidskamerater. Den som
fortiden er min Medhjælper paa den Ambu-
lance jeg fører, er en Mr. Starrett, Søn af
Chefen for Starrett Tool Co. i Massachusetts.
Whitney Warren, Søn af den berømte Arkitekt
Whitney Warren, som leverte Tegningerne for
Grand Central Jernbanestation i New York
City, er netop reist tilbage til Harvard Uni-
versitet, da han har udtjent sin Tid i Korps-
et. En Sønesøn af afdøde Marshall Field er i
Section 7, et andet amerikansk Ambulancekorps.
Og saa er det Philipps, Busk, Bullard, Parsons,
Crocker og Drake fra Ny England-Staterne i
vort Korps, samt Armour fra Virginia, Kearby,
en Tandlæge fra Dallas, Texas, Pearce fra
California og Milburn fra Tennessee foruden

at opdrive Ved eller Kul. Vi er tre som er ind-
kvartert i et Værelse, hvor der er et Ildsted i
den ene Ende og saa ofte vi kan opsnuse en
Træpinde Brænde, gjør vi op Ild. Men endog
med Ild i Ovnen i den ene Ende af Værelset
frøjer Vand og alt som frøje kan i den anden.
Jeg har en liden Gosolinovn og med denne tør
jeg op mine Vaskesiller før jeg kan bruge dem.
Nu naar vi ligger her og har Ferie, hviler os,
vasker vi os hver Dag; men ofte da vi var i
aktiv Tjeneste tog vi ikke Klærne af os eller
vasket os paa tre a fire Dage itræk. Naar man
en Søleskvæt paa sig er det bedst at la den bli
siddende til den tørker godt til. Da er det let
enten at skrabe eller børste den væk.

Den 11te Februar.

Jeg bor nu i et lidet Bærelse som jeg leier af en gammel Dame. Her er varmere her og der ligger endog en stor Dyne paa Sengen. Alligevel sover jeg ikke saa godt her som jeg har gjort i min haarde Feltfeng.

Nogle af os Amerikanere dannet et extem-

Igaar havde vi vakker Solskin og Veiret var forholdsvis varmt. Nogle af os havde stanjet ved Bredden af Kanalen. Der flød Isflak her og der paa Vandet. Doc. Hohe gjorde den Bemærkning at for 50 Francs skulde han paata sig at svømme over Kanalen. "Na," svarte jeg, "hvorfor gjøre en saadan liden Ting til et Mesterstykke, der kunde være værd 50 Francs? Jeg skal svømme over Kanalen og tillige svømme tilbage for 10 Francs." Jeg tænkte slet ikke paa at udføre denne Svømmebedrift, da jeg lod denne flotte Bemærkning falde; men da Doc. Hohe sa at han havde 10 Francs i sin Lomme, som han kunde disponere over til et saadant velværdigt Niemed, var der ikke noget andet for mig at gjøre end at bide i det sure Æble og prøve at holde Ord. Jeg klædte mig af inde i Ambulancen, sprang ud og med et langt Hop gif jeg med Hodet først i Vandet. Uf, saa koldt det var! Der var nogle Kvinder, som holdt paa med Klædesvask paa den anden Side af Kanalen. De tog forskrækket Gode fat da de saa mig komme svømmende i deres

Skaar havde jeg en lang Samtale med Serjjanterne Moreau og Denis, hvem jeg blev kjendt med under Exercisen her. De fortalte mig mange interessante Ting om Slaget ved Verdun i December, hvor de var med. Denis er blit saaret flere Gange, nu sidst lige under Diet. Begge har været i Felten siden August 1914; men Moreau har ikke faat saa meget som en Skramme, skjønt begge har faat Medalje som Paaskjønnelse for udførte Bedrifter. Det

var ikke saa frit for at Serjant Moreau flaget
over sit Uheld i ikke at bli saaret saa han kunde
saa sig en ordentlig Serie.

Den 25de Februar.

Det er Søndags Eftermiddag og jeg sidder her paa mit Værelse i Ligny-en-Barrois og ser ud gennem Vinduet. Det er en varm Solskinsdag og Husmødrene sidder paa de rensfurede Trapper foran sine Døre og passiarer med hverandre, mens Barnene leger i Gaden paa ægte Barnevis. Naar nogen af Amerikanerne, der tilhører Hospitalskorpset, gaar forbi, slynger de ud "Good Morning!" eller "Good Day!" Saa meget Engelsk har de lært af de engelske Soldater som har været indkvarteret her i Byen før.

Den 27de Februar.

Vi er nu paa Reis til et Sted nær Byen Ranch og venter at komme frem paa tre eller høist fire Dage. Vi har nemlig ikke Lov til at gjøre en længer Dagsreise end Fodtropperne

marscherer. I dag gik Maskinen paa min "Packard" istykker; men til al Lykke indtraf dette Uheld i en Vasse lige udenfor den By, hvor vi skulde overnatte, saa jeg var istand til at komme ned i Byen med min Ambulance uden Hjælp af Motor. Nede i Byen fik jeg strax min Motor repareret ved franske Mekanikeres Hjælp. Byen som vi nu er kommet til er Vaucouleurs, udødeliggjort ved den franske Heltinde Jeanne d'Arc. Det var nemlig herved, fra Spøien, hvor Ruinerne af den gamle Slotsborg ligger, at hun satte ud paa sit berømmelige Tog. Om Aftenen besøgte nogle af os en liden Kafe som ligger i Nærheden af de ovennævnte Ruiner. En tæffelig og snaksom ung Opbarteriske underholdt os med flere morsomme Smaa-historier om amerikanske Ambulancekuske, som tidligere havde besøgt Stedet.

Den 28de Februar.

Gasten er vi indkvarteret i et Skolehus i en liden Landsby, hvis Navn jeg ikke husker. Byen skal dog være berømt paagrund af de vakre

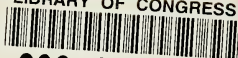
Ankomne til vort Bestemmelsessted blev vort Korps indkvarteret i et Kloster i Nogieres-aux-Salines, 15 Kilometer fra Nancy, og der fik vi en honet Behandling blandt en Flok Nonner. Min Tjenestetid var omme den 1ste Marts; men paagrund af at vort Korps var blit overflyttet fra en Hærafdeling til en anden, blev min Afmønstring forsinket ti Dage. Den 11te Marts forlod jeg dog Fronten med et tungt Hjerte, idet det gjorde mig ondt at skilles med mine Kamrater og med de fjæffe franske Soldater samt at opgi det velsignelsesrige Arbejde som jeg efter bedste Evne havde søgt at udføre i disse Maaneder. Løjtnant Doughairet, der stod i Spidsen for vort Korps, kom ind til Paris sammen med mig og vi spiste en hyggelig Lunch sammen efter at vi var fremkomne, omtrent Klokken 3.15 om Eftermiddagen. Jeg led af Mandelbetændelse og havde en stærk Forkjølelse, saa jeg ansaa det for klogest at komme herud til det amerikanske Hospital. Her har jeg faat en prægtig Behandling. Det er, naar alt kommer til alt, en behagelig Forandring at

være her i rene, lyse Omgivelser, pleiet af friske, unge og tæffelige Sygepleiersker, fra at være ude i Kulden og Sølen ved Fronten blandt lutter Mandfolk.

Den 20de Maars.

Jeg har netop modtaget en glædelig Efterretning. Mr. Harjes, Chefen for vort Ambulanceskorp, og som tillige staar i Spidsen for det amerikanske Bankfirma Morgan, Harjes & Co. i Paris, tilbød mig en Stilling i sin Bank. Her vil jeg faa en hyggelig Anledning til at udvide mit Kendskab til det franske Sprog og tillige sætte mig lidt ind i Bankforretningens Mystier. Da det endnu er ubestemt om De Forenede Stater vil bli trukket ind i Krigen, agter jeg at antage Mr. Harjes' Tilbud foreløbig. Dersom De Forenede Stater erklærer Krig, haaber jeg at faa Anledning til at tjene mit Land i aktiv Tjeneste. Mit højeste Ønske er at faa komme ind i det amerikanske Flyvekorps og heri yde min "bit" i Kampen mod Preusseriet og Kampen for universalt Folkestyre og en varig Fred.

LIBRARY OF CONGRESS

0 020 933 873 7